

ตัวอย่างครั้งพุทธกาล
ประชาชนเขาก็ทำบุญแข่งกับเจ้าเมือง
แข่งกับเจ้าของประเทศ
เขาริจัคปัจจัยคนละนิดเดียว ก็ได้เยอะแล้ว
ถ้าเรา rotor แต่คนรวย ตอบดี มหาเศรษฐี
ถ้าเค้าใจดี เค้าก็บริจาค

ถ้าเรา rotor ฐานบลอนุมัติงบประมาณ
ก็เป็นเหมือนที่ผ่านมาประชาชนก็ยากลำบาก
และที่สำคัญเป็นการฝึกให้ทุก ๆ คน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกรเด็ก ๆ
นักเรียน นักศึกษาให้ได้รู้จักการเสียสละ

ใจดี ใจสาย

=Delivery=

พัฒนาชุมชนให้ล้ำสมัย
ด้วยนวัตกรรมดิจิทัลและการลงทุน

“ນມ ຕສສ ກຄວໂຕ ອຣເໂຕ ສມມາສມພຸກຮສສ”

ບອນບົນນຸ້ມແຕ່ພຣະພູມີພຣະກາຄເຈົ້າພຣະອົງຄົນ
ຊຶ່ງເປັນພູໄກລຈາກກີເລສ ຕຣສຮັບອຸບໃດໂດຍພຣະອົງຄົວ

ຄາວບົດ

ໜ້າ

១. ອານີສັງສົດຂອງການສ້າງອາຄາຣໂຮງພຍາບາລ	១
២. ອນຸໂມທະຄາຄາເນື່ອງໃນການຄວາຍຝ້າປໍາມ້າກຸສລ	៥
៣. ສຍາມເມືອງຍືນ	១០
៤. ແພທຍໍ ພຍາບາລ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໂຮງພຍາບາລທຸກຄົນ ຕ້ອງປັບໄຈເຂົ້າທະຮຽມ ປັບໄຈເຂົ້າໜ້າທີ່ກາງງານ	១៥
៥. ສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງພິຈານາສໍາຮັບແພທຍໍແລ້ວພຍາບາລໃນປັຈຈຸບັນ	២១
៦. ແພທຍໍ ພຍາບາລ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໂຮງພຍາບາລທຸກ ។ ດັບຕ້ອງປົງປົກຕິຮຽມ	២៥
៧. ແພທຍໍແລ້ວພຍາບາລຕ້ອງຕັ້ງມັນໃນສີລ ໃນທະຮຽມ ໃນຄຸນທະຮຽມ	៣៥
៨. ແພທຍໍແລ້ວພຍາບາລທີ່ແທ້ຈົງ	៤១
៩. ໂຄງການສ້າງໂຮງພຍາບາລແລ້ວອຸປະກອນການແພທຍໍ ៥ ການ	៥៧
១០. ສາມາຖານຂ້ອວຕຣເພື່ອປົງປົກຕິໃນຊີວິຕປະຈຳວັນ	៦១

Jaidee
Jaisabai

ອານີລົດລັບອອກຮົກທົດອາຄາຣໂຮງພຍບາລ

ณ ໂອກສຕ່ວໄປ ກ່ອນທີຈະຄວຍປັຈຢ້າງສົກສຳ ໂຮງພຍບາລ
ອາຄາຣ ເຊີມພະເກີຍຮົດສົມເຕີຈພຣະເທິຣັນຮາຈສຸດາ ສຍາມບຣມຮາຈກຸມາຮີ
ນ ໂຮງພຍບາລມຫາຮາຈນຄຣາຈສືມາ

ກາຮສັງລົງໃຫຍ່ ເປັນບຸລູໃຫຍ່ ເປັນມາຫານ ເປັນມາຫານ
ຍຶ່ງກວ່າຄວຍທານອຍ່າງເື່ອນ

ກາຮສັງໂບສົດ ສັງສາລາ ສັງວັດຖຸອື່ນ ຖ ກີ່ຍັງໄມ່ຍຶ່ງເທົ່າກັບ
ສັງລົງໃຫຍ່

ອຍ່າງເຮົາສັງໂບສົດຫັ້ງນີ້ໃນວັດແໜ່ງໜີ້ນໍ່ ປີ້ນີ້ຄື່ງຈະມີ
ຜູ້ເຂົ້າບຣພາອຸປ່ມບທໄມ່ກີ່ຽບ ແຕ່ສັງລົງໃຫຍ່ມີປະຊາຊົນເຂົ້າປີ້ນີ້
ນັບໄດ້ປະຫວາງແສນຄນ ຜູ້ທີ່ເຂົ້າໄປໃຊ້ບຣິກາຮທຸກໆໜ້ວຮັນະ ທັ້ງພຣະ ທັ້ງໂຍມ
ປະຊາຊົນມາຈາກທີ່ທັ້ງ ອ ທັ້ງກາຍໃນປະເທດ ຕ່າງປະເທດ
ຄື່ງເປັນຄວາມຈຳເປັນຕ່ອງທຸກຄົນທີ່ໄດ້ເກີດມາກາຍໃນໂລກໃບນີ້

ອານີສົງສົ່ງກາຮສັງອາຄາຣໂຮງພຍບາລກີ່ມີມາ ເຊັ່ນ ເກີດມາທຸກກາພ
ທຸກໆໜັກ ດັ່ງນັ້ນກີ່ຈະມີສູ່ພາພແໜຶ່ງແຮງ ໄມ່ເຈັບ ໄມ່ປ່ວຍ ໄມ່ໄຟ້ ອາຍຸຢືນ
ມີສູ່ການຮ່ວ່າຮວຍ ໄມ່ມີຄຳວ່າຍາກຈົນ ສຸດທ້າຍຜູ້ທີ່ສັງລົງໃຫຍ່ ຍ່ອມໄດ້ຄື່ງ
ມຣຄພລນິພພານທຸກ ພ ດັ່ງນັ້ນອນ

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

วิธีถวายให้ทุกท่านทุกคนตั้งจิต ตั้งใจถวาย น้อมເອົາຄຸນພ່ອຄຸນແມ່
ປຸ່ຢ່າຕາຍາຍ ສາມີກຣຣາ ລູກ ທ່ານ ນ້ຳມຄວາຍ ນ້ຳມໃຫ້ເຂາໄດ້ມີສ່ວນ
ຄວາຍດ້ວຍ ອານີສັກຈະຄຶງເຂາທຸກ ຜ່ານ

การถวายที่มันเป็นส่วนรวม ประโภชน์ส่วนรวม มันມີບຸນໍໃຫຍ່
ມີອານີສັກສີແຫຍ່

ยกตัวอย่างสมเด็จพระโคตรมี ພຣະນໍານາງແມ່ນມຂອງອງຄໍສມเด็ຈ-
ພຣະສັມມາສັມພຸຖຮເຈົ້າ ມີຄວາມເຄາຣພນັບຄືອ ເລື່ອມໄສໃນອງຄໍສມเด็ຈ-
ພຣະສັມມາສັມພຸຖຮເຈົ້າ ໄດ້ທອິ່ນແລ້ວກີ່ທຳເປັນຜ້າໄຕຣຈິວເພື່ອຄວາຍແດ່
ພຣະພຸຖຮເຈົ້າຈົນເສຣີຈ ບຣິສຸທີ່ ບຣິບູຮົນ ນ້ຳມໄປຄວາຍພຣະພຸຖຮເຈົ້າ
ພຣະພຸຖຮເຈົ້າທ່ານໄມ່ທຽງຮັບ ທ່ານກີ່ໃຫ້ປ່າສົງຮູປົ່ນ ຈນໄປຄຶງຮູປສຸດທ້າຍ
ຮູປສຸດທ້າຍນັ້ນກີ່ໄດ້ພຣະສີອຣີຍເມຕໄຕຣ ທີ່ຈະມາຕັຮສູ້ເປັນພຣະພຸຖຮເຈົ້າ
ໃນໂຄກສ້າງໜ້າທີ່ຈະຄຶງນີ້

ทำไมພຣະພຸຖຮເຈົ້າທ່ານໄມ່ທຽງຮັບ..? ເພົ່າທ່ານຕ້ອງການໃໝ່
ສມเด็ຈພຣະນາງປະชาບດີໂຄຕຣມີ ໄດ້ບຸນໍໃຫຍ່ໄດ້ ອານີສັກສີແຫຍ່ ເພື່ອຄວາຍຜ້າ
ໄຕຣຈິວເປັນມໍາຫາສັ້ນທານ ໄນໃໝ່ເພົ່າສ່ວນບຸຄຄລ ແມ່ແຕ່ກ່າວຄວາຍໃໝ່
ພຣະພຸຖຮເຈົ້າກີ່ຍັງໄດ້ບຸນໍໄມ່ເທົກກັບຄວາຍເປັນສັ້ນທານ ກາຮສ້າງໂຮງພຍາບາລນີ້
ຄຶງເປັນມໍາຫາສັ້ນທານ ຈຶ່ງຄືວ່າເປັນບຸນໍໃຫຍ່ ເປັນອານີສັກສີແຫຍ່

ດ້ວຍເຫຼຸດ ດ້ວຍປັຈຍິນ໌ ເຮົາຈະໄດ້ພຣັມເພື່ອງກັນຄວາຍເປັນຜ້າປ່າ
ເພື່ອນ້ອມປັຈຈັກສ້າງໂຮງພຍາບາລ ເປັນອາຄາຣຂອງສມເດືອນພຣະເທັກ

ใจดี ใจสบาย...

การถวายปัจจัยคงจะไม่มีครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย คงจะมีอีกหลายครั้ง
เพาะะต้องใช้งบประมาณอีกหลายร้อยล้าน งานนี้เป็นงานบริสุทธิ์
ถือว่าเป็นงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ของสมเด็จ-
พระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี

พ่อแม่ครูบาอาจารย์ท่านรับรองว่าจะไม่มีการโงกการกิน
การคอร์ปชั่นอย่างเด็ดขาดนะ เพาะะเงินนี้เป็นเงินบุญ เงินกุศล เป็นเงิน
ของมหาชนผู้ใจบุญทั้งหลาย ทั้งภายในประเทศต่างประเทศ

พระพุทธเจ้าท่านอนุโมทนา กับเรา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
อนุโมทนา กับเรา สมเด็จพระเทพฯ อนุโมทนา กับเรา พ่อแม่ครูบาอาจารย์
พร้อมทั้งเทวโลก มนุษย์โลก สามadenโลกธาตุ ทุกท่านอนุโมทนา
กับเรามาด้วย ขอให้ทุกท่านทุกคนมีความสุข มีความปลื้มใจที่เราทุกคน
ได้ทำสิ่งที่ดีที่สุดในโลก

ณ โอกาสนี้ แล้วให้ทุกท่านทุกคนกล่าวสาธุการพร้อมกัน ๓ ครั้ง
เสียงดัง ๆ

อนุโมทนาคติ ท่องคัพเพแม่ครูบาอาจารย์ “หลวงพ่อภัณฑ์ สุขกาม”

เมตตามอบให้เนื่องในโอกาสการถวายผ้าป่าการกุศล ร่วมสร้างอาคารเฉลิมพระเกียรติ

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี ศูนย์อุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา

วันเสาร์ที่ ๒๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ณ วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ต.วังหนี อ.วังน้ำเยี่ยว จ.นครราชสีมา

ອຸນຫາກາດາ

ເຫຼືອດີບັນຫຼວງທະບຽນຫາກອຸນຫາກາດາ ໂຕ ພູມກາພັນລະ ໂດຍແດນ

วันนี้เป็นวันร่วมรวมกันถวายปัจจัยสร้างโรงพยาบาล
อาคารสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารีฯ ศูนย์อุบัติเหตุ
และฉุกเฉิน โรงพยาบาลมหาชานครราชสีมา เพื่อน้อมเกล้าฯ
น้อมถวายเป็นพระราชกุศล แด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช น้อมถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา

การถวายปัจจัยสร้างโรงพยาบาล ถึงมีผลใหญ่ มีอานิสงส์ใหญ่
"ยิ่งใหญ่ ใหญ่ยิ่ง" ยิ่งกว่าสร้างวัด สร้างโบสถ์ สร้างวิหาร สร้างเจดีย์
เพราะว่าการสร้างโรงพยาบาลนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อทุก ๆ คนที่เกิดมา
เป็นมนุษย์

มนุษย์เราทุกคนนั่น ถือว่าโรงพยาบาลเป็นสิ่งที่สำคัญ เป็นภาคบังคับ
ของเราทุกคนเลย จะต้องไปรักษาตัวที่โรงพยาบาล

ภาคบังคับของเราทุก ๆ คนก็ได้แก่ ความเจ็บไข้ไม่สบาย
และความตาย ทุกคนถึงจะรักษาเท่าไหร่ก็ต้องตาย โรงพยาบาลถึงเป็น
สิ่งที่สำคัญที่สุดกับทุก ๆ คนที่เกิดมาในโลกนี้

วัด โบสถ์ วิหาร เจดีย์ นี้มันเป็นความสำคัญยิ่ง ๆ สำหรับคนกลุ่มนั้นที่ต้องใช้ร่วมกันทั้งพุทธ คริสต์ อิสลาม ทุก ๆ ศาสนา ทั้งประชาชน สมณชน์ ซึ่งการสร้างโรงพยาบาลถึงเป็นบุญใหญ่ มีอานิสงส์ใหญ่ เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม

การที่กระทำในสิ่งใด ๆ ที่เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมนั้นมีบุญใหญ่ มีอานิสงส์ใหญ่

พระพุทธเจ้าของเรานั้นน่าท่านให้เราเสียสละ ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมให้มากที่สุด ให้เอาส่วนรวมเป็นใหญ่ เอาส่วนรวมเป็นหลัก ให้เอาประเทศเป็นหลัก ประโยชน์ส่วนรวมต้องมาก่อน

ยกตัวอย่างเมื่อสมัยคริสต์พุทธกาล... พระน้านางโคตมี แม่นมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ท่านเป็นผู้ที่มีศรัทธามีความเลื่อมใส มีความเคารพนับถือพระพุทธเจ้านั่น ท่านมีความประ伤ศรีที่จะถวายผ้าไตรจีวรให้กับพระพุทธเจ้า ท่านลงทุนปลูกเมล็ดฝ่ายดูแลต้นฝ่ายจนได้ฝ่ายಥอผ้า ตัดเย็บย้อมผ้าไตรจีวรด้วยตนเอง และน้อมไปถวายพระพุทธเจ้า เพื่อต้องการบุญใหญ่ อานิสงส์ใหญ่

พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า ถ้าต้องการบุญใหญ่ อานิสงส์ใหญ่นั้นให้ถวายสงฆ์ พระน้านางโคตมีได้น้อมผ้าไตรจีวรถวายสงฆ์โดยมีพระพุทธเจ้าเป็นองค์ประธาน ได้ส่งผ้าให้พระสารีบุตร พระสารีบุตร ก็ส่งต่อให้พระโมคคลานะ ส่งไปเรื่อย ๆ จนไปถึงพระภิกขุองค์สุดท้ายคือพระที่บวชใหม่นั่น พระที่บวชใหม่มีอีกหนึ่งคนที่เป็นรูปสุดท้ายแล้วก็ต้องรับพระรูปสุดท้ายนั้นก็ได้แก่พระศรีอริยเมตไตรย ที่จะมาตรัสรู้เป็นพระสัมมา-

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

สมมุทรณเจ้าในพุทธกัลป เป็นพระพุทธเจ้าองค์ต่อไป “พระพุทธเจ้านั้นท่านเน้นส่วนรวมนะ การสร้างโรงพยาบาลถึงเป็นส่วนรวม...”

ประเทศไทยเรายังขาดแคลนโรงพยาบาลอยู่หลายๆ แห่ง ที่จำเป็นจะต้องสร้าง ไม่ว่าภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก

การที่เราได้ถวายปัจจัยสร้างโรงพยาบาลนี้ ถือว่าเราได้ทำประโยชน์ ส่วนรวม ถึงแม้โรงพยาบาลนั้นจะไม่ได้เป็นโรงพยาบาลใกล้บ้านของเรา โรงพยาบาลอยู่ที่ประเทศอื่น หรือภาคอื่น เพราะในโลกนี้ผู้ที่อยู่ร่วมรวมกันก็คือญาติพี่น้องเกิดแก่เจ็บตายอยู่ในโลกใบเดียวกับเรา เราต้องฝึกเมตตา ฝึกสตานะ แบ่งความสุข แชร์ความสุข ซึ่งกันและกัน

มนุษย์เราเกิดมาถือว่าเป็นผู้ประเสริฐ ผู้ที่เกิดมาเพื่อสร้างความดี สร้างบารมี สร้างคุณธรรม มีสติ มีสัมปชัญญะ มีปัญญา ที่จะคิดแต่สิ่งที่ดี ๆ ที่จะพูดแต่สิ่งที่ดี ๆ ที่จะทำแต่สิ่งที่ดี ๆ เอาความดีเป็นที่ตั้ง เอาความถูกต้องเป็นที่ตั้ง เอาส่วนรวมเป็นที่ตั้ง ไม่เอาความสุข ความสะอาด ความสบายนี้แก่ตัวเอง ให้แก่ครอบครัวของตัวเอง

วันหนึ่งคืนหนึ่งนั่มี ๒๔ ชั่วโมง เวลาอนของคนนั้นไม่เกิน ๘ ชั่วโมง เวลาตื่นนั้น ไม่ต่างกว่า ๑๖ ชั่วโมง คือ เป็นเวลาที่เราเสียสละ เป็นเวลาที่เราตั้งมั่นในความดี เป็นเวลาที่เราตั้งมั่นในหนักแน่นในความดี ในศีล ในธรรม ในคุณธรรม

คนที่เสียสละนั้น พระพุทธเจ้าตรัสว่าคือบุคคลที่มีปัญญา คนที่รับผิดชอบนั้นคือบุคคลที่มีศีล บุคคลที่มีความหนักแน่น ผู้ที่ตั้งมั่น ในความถูกต้องความดี ได้แก่ผู้ที่มีสมาริ

ใจดี ใจสบาย...

ชีวิตของเราทุก ๆ คนนั่น พรพหุทธเจ้าตรัสว่าให้พากันตั้งมั่นในศีล
สามิค ปัญญา

ເອຫາດຕົນມາດສະກວາມດີ ສຽງບານມີ ສຽງຄຸນຮຣມ

ນີ້ປັນຄວາມດີ ເປັນໜ້າທີ່ຂອງເຮົາທຸກ ๆ ຄນ

ທີ່ຈະພັ້ນປະເພດຕືບປຸງບັດ

การสร้างโรงพยาบาลนั้นถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็น แต่สิ่งที่จำเป็นไม่น้อยกว่ากัน ก็คือบุคลากรของโรงพยาบาล ได้แก่ แพทย์และพยาบาล เพราะปัจจุบันนี้ประเทศไทยของเรา ขาดแคลนแพทย์ ขาดแคลนพยาบาล ส่วนใหญ่ก็ถือว่ายังไม่ใช่แพทย์ ยังไม่ใช่พยาบาล ยังพากันเป็นนักธุรกิจ 医药商 ยาบาลจำเป็น เพื่ออาชีพ เพื่อเงิน พวກแพทย์ พวກพยาบาล ยังถูกซื้อด้วยเงินกันเป็นส่วนใหญ่

สิ่งที่เราจะต้องพัฒนา ก็คือพัฒนาใจของผู้ที่เป็นแพทย์ เป็นพยาบาล เพราะเป็นอาชีพ ที่ดี ที่ประเสริฐ ที่เราได้เกิดนามีบุญ มีระบบสมอง สติปัญญาดี สามารถเรียนหนังสือ เรียนเป็นแพทย์ เป็นพยาบาล เพื่อได้ช่วยเหลือประชาชน

เพราะความทุกข์ของเราทุก ๆ คนนี้มีอยู่สองอย่าง คือทุกข์ทางใจ คือใจไม่สงบ คนเราถ้าใจไม่สงบถึงแม้จะรวยก็เป็นทุกข์ ถึงจะแข็งแรง ก็เป็นทุกข์ ถ้าใจไม่สงบนะ และก็ทุกข์ทางกาย คือร่างกายเจ็บไข้ไม่สบาย ก็ต้องไปหาหมอ ไปเข้าโรงพยาบาลนั่น

หลวงพ่อ กัณฑ่า สุขกาม

ถ้าแพทย์ทั้งหลาย พยาบาลทั้งหลาย มาปรับใจตัวเอง มาพัฒนาตัวเองให้เป็นผู้ที่มีเมตตาเยอะ ๆ รับผิดชอบเยอะ ๆ ไม่เน้นทางธุรกิจนะ เน้นในบุญในกุศลให้มากที่สุด เราถึงจะได้มีแพทย์ มีพยาบาล ที่แท้จริง

คนเรา ถ้าเรามาคิดดูดี ๆ นะ ถ้ามีอาหาร แล้วก็มีบ้าน มีรถคันหนึ่ง ที่มันpowingไปได้ รู้จักทำใจให้สงบ มีความสุขในการทำงาน อย่างนี้ก็ถือว่า เป็นชีวิตที่ประเสริฐแล้ว เป็นชีวิตที่เกิดมาเพื่อสร้างความดี สร้างบารมี สร้างคุณธรรม

การสร้างโรงพยาบาล อาคารสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารีฯ เพื่อน้อมเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช มหาราชน ในครั้งนี้ หลวงพ่อ กัณฑ่า สุขกาม ขอรับรองว่า จะไม่ให้มีการโงกิน คอร์รัปชัน อย่างเด็ดขาด เพราะงานนี้ เป็นงานที่เกิดจากบุญ จากกุศลของประชาชน เกิดจากความดี เกิดจากการมีของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารีฯ เกิดจากการมีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช มหาราชน ถึงจะให้โครงการนี้เป็นโครงการที่บริสุทธิ์ผุดผ่องจากการโงกินคอร์รัปชัน

อาคารของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ศูนย์อุบัติเหตุและฉุกเฉิน สร้างที่โรงพยาบาลราชนครรัชสีมา อาคารตึก ๑๒ ชั้น จะใช้งบประมาณ ประมาณ ๕๐๐ ล้านบาท คาดว่าจะใช้เวลาสร้าง ประมาณไม่เกิน ๓ ปี เรามีความจำเป็นที่จะต้องระดมทุนการก่อสร้าง ไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะเสร็จสิ้น ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค มีความจำเป็น ที่จะต้องช่วยเหลือ ตลอดถึงผู้ที่อยู่ต่างประเทศ

ใจดี ใจสบาย...

นี้ไม่ใช่แห่งเดียวที่เราจะทำ ประเทศไทยเรานี่น่าจะมีทุกภาค
ที่เราจะต้องดูแล ช่วยเหลือกันเพื่อส่วนรวม แม้แต่ต่างประเทศ
ถ้าที่ไหนมีความจำเป็น เรายังต้องช่วย เพื่อสร้างความดี สร้างบารมีของเรา
ทุก ๆ คน เพื่อจะได้เข้าถึงความดี เข้าถึงบารมี เข้าถึงคุณธรรม ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

หลวงพ่อภัณฑ์ สุขกamo จะขอเชิญประชาชน มาร่วมกันทอดผ้าป่า
โรงพยาบาล ในครั้งต่อไปคือวันจันทร์ที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ชั้งตรงกับ
วันวิสาขบูชา ณ วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ต.วังหมี อ.วังน้ำเยีย
จ.นครราชสีมา แห่งนี้

ด้วยสักจจาบารมีแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอให้ทุกท่าน
ทุกคนจะได้รับในสิ่งที่ประเสริฐ เป็นผู้ที่สมบูรณ์ด้วยมนุษย์สมบัติ
สร้างรัตนบัติ นิพพานสมบัติ ด้วยกันทุกท่านทุกคน ณ กาลบัดนี้ ด้วยเทอญ

โอวาทของหลวงพ่อภัณฑ์ สุขกamo

เมตตาให้ไว ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช๒๕๕๘

"สยามเมืองยิ้ม"

(ให้โลกน้ำใจและรอยยิ้ม)

วันนี้คณะพยาบาลพร้อมด้วยคุณครูผู้สอนที่ได้มายาเข้าปฏิบัติธรรมเพื่อนำธรรมะไปใช้ในที่ทำงานและครอบครัว

ธรรมะเป็นสิ่งที่ดี เป็นสิ่งที่ประเสริฐ เป็นสิ่งที่สำคัญของชีวิตที่ทุก ๆ คนต้องนำธรรมะไปประพฤติ ไปปฏิบัติ

พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้เราทำตามใจของเรา ตามอารมณ์ของเรา ต้องทำตามธรรมะ ตัวเราเองถึงจะเกิดความสุข ความสงบ ความร่มเย็น ตลอดถึงครอบครัวและประชาชนทุก ๆ คน

ความดี ความถูกต้อง ความเป็นธรรม ความยุติธรรม ทุก ๆ คน ต้องสามารถ

ประเทศไทยเรามีอย่างสิบปีก่อนนี้เค้าเรียกว่า "สยามเมืองยิ้ม" เป็นผู้ที่ตั้งมั่นในศีล ในธรรม อธิษฐานเรียบร้อย กิริยามารยาทดี อ่อนน้อม ถ่อมตน ยกมือไหว้ มีรอยยิ้มกันทุก ๆ คน

เมื่อหลายปีก่อนนั่น พนักงานผู้บริการบนเครื่องบิน หรือแอร์โเรสเทสของประเทศไทยนี้มากด้วยกิริยามารยาทที่ต้อนรับ ยิ้มแย้มแจ่มใส ทั้งต้อนรับ ทั้งบริการ ทั้งขอบคุณผู้ที่จากไป ทุกวันนี้ ภาพเช่นนั้นก็เริ่มหายใจไปมากพอสมควร ตอนนี้ตำแหน่งนั้นตกไปอยู่ที่ ประเทศสิงคโปร์ เพราะประเทศไทยสิงคโปร์เอาตัวอย่าง เอาแบบอย่าง ไปประพฤติปฏิบัติ

การที่มาฝึกปฏิบัติธรรมในครั้งนี้ จุดประสงค์ ความสำคัญ ความต้องการ ก็เพื่อจะเปลี่ยนแปลงแพทย์ และพยาบาล ไปในทางที่ดี เพราฯว่าแพทย์พยาบาลนี้ก็เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อทุก ๆ คนที่ได้เกิดมา ในโลกใบนี้

ถ้าเราพัฒนาตั้งแต่อาคาร อุปกรณ์การแพทย์ ถ้าไม่พัฒนาบุคลากร ผู้ปฏิบัติงาน มันก็เป็นสิ่งที่ไม่ดี ไม่สมบูรณ์

ภาพรวมเรามองดูแพทย์ที่แท้จริงนั้นมีน้อย ส่วนใหญ่ก็จะเป็น นักธุรกิจในการแพทย์

พยาบาลผู้ที่มาช่วยเหลือ มาดูแล มาเป็นมือเป็นเท้าให้กับแพทย์ ก็ได้รับความยกย่องมาก เพราะว่าแพทย์ไม่ค่อยจะมีคุณธรรม ไม่ค่อยจะมี พรหมวิหาร ได้แก่ความเมตตา ความสงสาร ความกรุณา ไม่มีจิตใจ เป็นธรรม จิตใจยุติธรรม มุ่งตั้งแต่วัตถุ มุ่งตั้งแต่ธุรกิจ เป็นเหตุเป็นปัจจัย ไปกดขี่ข่มเหงพยาบาล ทั้งทางกาย ทางวาจา และทางจิตทางใจ ทำให้โรงพยาบาลไม่ได้รับความสงบ ความสุข ความร่มเย็น เพราะว่า แพทย์นั้นนั่นไปเน้นตั้งแต่วัตถุ เน้นตั้งแต่ผลประโยชน์ เอาเวลาของส่วนรวม นั่นไปเปิดคลินิก ทำคลินิก มาทำงานกีสาย เวลาลับกีลับเร็ว ใจรุ่มร้อน

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

ในการตรวจรักษา เป็นเหตุให้ความเครียดของแพทย์นั้นน่า มาลงที่พยาบาล
มาลงที่คนไข้

เพื่อจะให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมนั่น

ทางแพทย์ก็ต้องปรับตัวเองเข้าหาความดี เข้าหาธรรมะ

คนเราประเมินมีปัญหาเรื่องเงิน ถ้าไม่มีญาติพี่น้องวงศ์ตระกูลนั่น
มันมีปัญหาเรื่องเงิน เมื่อมันมีปัญหา พระพุทธเจ้าท่านก็ให้เรามาปรับที่ใจ
ของเรา เพราะคนเราต้องส่วนหนึ่งเราจนพระว่าไม่มี อีกส่วนหนึ่ง
มันจนพระว่าไม่มีพอ

คนเราต้องแม่น้ำ มหาสมุทรว่าใหญ่ มันยังใหญ่สักกับกิเลสของเรา
ที่มันไม่รู้จักพอ ไม่ได้

คนเราถ้ามาคิดดูดี ๆ นะ... มีบ้านอยู่ มีอาหารทาน มีรถคันหนึ่ง
สิ่งเหล่านี้ไม่หรูแต่ก็ใช้ได้ ถ้ารู้จักทำใจสงบอย่างนี้ก็เข้าถึงความสุข
ความดับทุกข์ได้ เพราะคนเราต้องมันต้องปรับทั้งทางกาย หรือพัฒนา
ทางวัตถุ แล้วก็พัฒนาเรื่องฝึกทำใจให้สงบ

ใจดี ใจสบาย...

เมื่อใจไม่สงบ ก็ต้องเอากายให้สงบ ก่อนนั่น กายของเรานี้ อย่าให้มันเครียด ไปกดดันครอบครัว ไปกดดันผู้ที่เกี่ยวข้อง

พระพุทธเจ้าให้คุบคุมกายของเรา ให้กิริยามารยาทของเรา อ่อนน้อมถ่อมตน

เราไม่มีสิทธิ์ที่จะไปแสดงออกในสิ่งที่ไม่ดี ไม่ว่าเราจะเห็นว่า ไม่ว่าเราจะยกลำบาก เรายังต้องสงบ เรียบร้อย อ่อนน้อมถ่อมตน

พยายามคือผู้ที่รักษาดูแลผู้ป่วย ดูแลทั้งทางเรื่องร่างกาย และทางเรื่องจิตใจ

การต้อนรับ ปฏิสันฐานนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ...

สมมติว่าเราไปในสถานที่อื่นที่ไม่ใช่บ้านของเรา ถ้าคนที่เค้ามาต้อนรับเรา เค้ายินดี เค้าต้อนรับ เค้ายิ้มให้ไว เค้าเชือเชิญ ทั้งกาย ทั้งวาจา และจิตใจนั่น เราผู้ไปพักเรายังสบายนิ มีความสุข ถ้าเค้าอธิบาย ไม่ดีนั่น เรามองดูแล้วก็เหมือนคนที่เป็นคนไข้ ไม่สบายนิ หรือปวดห้องอย่างนั้น เรายังไม่มีความสุขนั่น

สิ่งนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นที่พยาบาลทุก ๆ คนต้องปฏิบัติในภาคบังคับ ของตัวเองให้ได เพื่อให้อาชีพของเราเป็นบุญ เป็นกุศล ได้ทั้งเงิน ได้ทั้งความดี ได้ทั้งบารมี ได้ทั้งคุณธรรม

ที่หลาย ๆ ปีمانะ เราปฏิบัติตามพยาบาลรุ่นพี่ พยาบาลรุ่นพี่นั่น ภูกแพทัยภูกอะไรกดดันทั้งกายวามนักเครียด เมื่อเครียดแล้วมันก็ไปออกทางคนป่วยคนไข้ในสิ่งที่ไม่ดี ไม่เหมาะสม ไม่ควร

หลวงพ่อสอนภาษาไทยกาม

เราไม่ควรที่จะมีข้อแม่ว่า คนไข้มันเยอะ คนป่วยมันเยอะ มันเครียด เราไม่ควรที่จะมีข้อแม้อย่างนั้น เราไม่มีสิทธิที่จะแสดงออกอย่างนั้น

ภาคบังคับเงง เรatalongbangkabtawengให้เกิดศีล สมาริ ปัญญา

รุ่นน้องพอเห็นรุ่นพี่ทำอย่างนั้นก็พากันทำตามกันมา โดยได้รับเอา กิริยามารยาท ที่มันไม่ได้มา ไปรับเอกสารพูดการจาในสิ่งที่ไม่ได้มา

สิ่งเหล่านี้แหละ พยาบาลรุ่นใหม่หรือว่ารุ่นเก่าแล้ว ที่ปล่อยประละเอยในเรื่องเหล่านี้ ก็ต้องแก้ไขให้เราดีขึ้นด้วยการสามารถ ด้วยความตั้งใจ

เราไม่ต้องรับເອາຄວາມກດດັນຈາກແພທຍໍມາລັງຄນໄຊ້ ມາລັງຄູາຕີ ຂອງຄນໄຊ້ ເຮົາໄມ່ຕົ້ນຮັບເອາຄວາມກດດັນຈາກພຍາບາລຸ່ມພິມາລັງຄນໄຊ້ ມາລັງຄູາຕີຄນໄຊ້

ເຮົາຕ້ອງຄົດເສມວ່າ

ຄໍາໄມ່ມີຄນປ່ວຍເຮົາກີໄມ່ໄດ້ທໍາຄວາມດີ

ເຮົາກີໄມ່ໄດ້ສ້າງບາຣມີ

ເຮົາໄມ່ຕົ້ນສືວ່າສິ່ງຕ່າງ ๆ ແລ້ນນີ້ມັນເປັນກະຮະ ເປັນສິ່ງທີ່ນ່າເບື້ອ ເຮົາຕົ້ນຂອບຄຸນໃນກາທີ່ມີຄນໄຊ້ທີ່ເອາໄຈຍາກ ທີ່ອຸປະຕິຄນໄຊ້ທີ່ເອາໄຈຍາກ ທີ່ມາເກີ່ຽວຂ້ອງກັບເຮົາ ຄໍາໄມ່ມີເຄົາເຮົາກີໄມ່ໄດ້ທໍາໃຈ ທີ່ວ່າເຮົາໄມ່ໄດ້ທໍາການນີ້

ใจดี ใจสบาย...

เราคิดเสมอว่า ถ้าไม่มีคนไข้เยอะ ๆ ถ้าไม่มีญาติที่มาเยอะ ๆ อย่างนี้ เรายังไม่ได้ทำประโยชน์ เราควรจะขอบคุณคนไข้ ขอบคุณญาติคนไข้ที่ให้เราได้พัฒนาความดี คือภายใน วาจา แล้วก็จิตใจของเรา

ครูบาอาจารย์ที่ท่านมีจิตใจสูง ที่ท่านมีเมตตาบานน่ำ ท่านขอบใจประชาชนที่นำปัญหาต่าง ๆ มาเล่าให้ฟัง มากอความเมตตา ท่านคิดว่า ถ้าไม่มีญาติโยมประชาชนมาอย่างนี้ ท่านก็ไม่ได้ทำประโยชน์ ให้กับประชาชนส่วนรวม ท่านขอบคุณคนที่มานะ

เหมือนกับเกิดแผ่นดินไหว หรือน้ำท่วมอย่างนี้เป็นต้นนั่น เราเอาของไปให้เขา เรายังต้องแบกจนเหนื่อย ยกลำบากเราภารกิจต้องทนไปถึงแล้ว เรายังดูแลเขา แล้วก็ยังเอาของไปส่งเข้าให้ถึงบ้านถึงที่พัก หรือที่พักไม่มี ก็จัดการทำให้เขา เสร็จแล้วก็ต้องให้วาเขาก็ ต้องขอบคุณเขาก็ ต้อง ต้องขอบคุณเด็กว่า เป็นสาเหตุให้เราได้สร้างความดี สร้างบารมี สร้างคุณธรรม

เป็นพยาบาลเราต้องทำใจอย่างนี้ เราถึงจะเป็นพยาบาลที่แท้จริง ถ้าอย่างนั้นเรามีแต่ความโกรธ มีแต่ความไม่พอใจ เดียวเรามันจะกลایเป็น นางยักษ์ เป็นนางมารร้ายไปในชีวิตประจำวันโดยไม่เจตนา โดยไม่ได้ตั้งใจ

สิ่งดี ๆ สิ่งที่ถูกต้องนั่น ทุกคนต้องตั้งใจสมាមาน ต้องตั้งใจปฏิบัติ เพื่อเปลี่ยนแปลงตัวเองไปในทางที่ดี สร้างบารมี สร้างคุณธรรม เพื่อเป็นแบบอย่างซึ่งกันและกัน ว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ดี เป็นสิ่งที่ถูกต้อง

เราพัฒนาภาริยามารยาทแล้วเราจะภารกิจต้องพัฒนาเรื่องคำพูด เรื่องเสียง ที่มันดังออกมาก สิ่งที่ดี ๆ อย่างนี้เราต้องพากันพัฒนา พากันสมາមานนั่น ไม่ใช่ดีอยู่กับเฉพาะโรงยาบาล เราจะลับไปบ้านไปครอบครัวมันก็ยิ่งดี

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

การปฏิบัติธรรมนี้แหลมมันต้องลงรายละเอียดในชีวิตประจำวันของตัวเอง ในสิ่งที่ดี ๆ ให้กิริยามารยาท คำพูด จิตใจหนักแน่น

วางแผนไปทั้งเรื่องการเงิน การใช้จ่าย พัฒนาใจของตัวเอง ให้มีความสุข ให้มีความสุขในการที่เราได้เสียสละเรื่องมารยาท ที่เราได้เสียสละเรื่องคำพูด ในเรื่องที่เราเสียสละในการทำงาน คนที่เสียสละนั้นเค้าเรียกว่าคนมีปัญญา

ทำความดีต้น ๆ มันก็อ้ายกเขินนะ เพราะเราไม่เคยทำนั่นแม่แต่ความดีไม่เคยทำมันก็อ้ายเหมือนนั่น ความชั่วก็เหมือนกันนั่น ใหม่ ๆ มันก็อ้ายกกลัว ต่อ ๆ ไปมันก็ไม่อ้ายไม่กลัว ต่อให้เราเป็น ดร. มีประกาศหลายใบนั่น ถ้าเราไม่ฝึกกิริยามารยาทเรียบร้อยทั้งทางกาย ทั้งคำพูด กิริยามารยาท ทั้งทางจิตใจ เราจะไม่สามารถเข้าถึงความเป็นธรรม ความยุติธรรมได้

ทุกคนมันต้องประพฤติปฏิบัตินะ...

ทุกคนนะแต่งหน้าแต่งตัวให้ดี เสื้อผ้าก็ให้ดี กิริยามารยาทให้ดี คำพูดให้ดี จิตใจให้ดีนั่น มนถึงจะพร้อมด้วยกาย วาจา ใจ นี่คือการประพฤติปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวันของเราทุก ๆ คน

เรื่องอาชนະคนอื่นมันไม่ดี มันต้องอาชนະใจของตัวเอง อาชนະความเห็นแก่ตัว ขี้เกียจขี้คร้าน ถ้าเราอาชนະคนอื่นนั่น ความแตกแยก มันย่อมเกิดขึ้นนะ

ใจดี ใจสบาย...

ปัญหาต่าง ๆ นั้นจะ เราย้ายามแก้ที่กิริยามารยาทของเรา
แก้ที่คำพูด แก้ที่ใจของเรา ถ้าเรารู้จักแก้อย่างนี้แหล่ะ เค้าเรียกว่า
คนประพฤติปฏิบัติธรรม

ถ้าเราจะไปแก้ทางเพื่อนฝูงหรือแก้ทางนี้มันก็ต้องแก้ได้บ้างนั่น
แต่ถ้าเราไม่รู้จักแก่ใจของเรา ความสงบมันก็ไม่มีกับเรานะ เมื่อใจเราไม่สงบ
มองดูอะไรมันก็ไม่มีความสุข

ชีวิตเราทุกคนต้องปฏิบัติธรรม ทวนใจของตัวเอง ทวนอารมณ์
ทวนกระเสส เพื่อจะได้ปฏิบัติธรรม เข้าถึงธรรม

ขออนุโมทนา กับคณะพยาบาลและคุณครูที่ได้มารเข้าคอร์สปฏิบัติ
ธรรม ทั้งภาคปฏิบัติ และความเข้าใจ ที่จะได้นำไปประพฤติปฏิบัติ
เพื่อประโยชน์ตนและประโยชน์คนอื่นให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาท

ด้วยอานุภาพของพระพุทธเจ้า ของพระธรรม ของพระอริยสัมมา
ตรลอดถึงบุญญาบารมีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และความดี
ทั้งหลายทั้งปวง ขออวยพรให้พยาบาลพร้อมด้วยคุณครู และญาติโยม
ทุก ๆ คนจนเข้าถึงความสุข ความสงบ ตั้งอยู่ในมนุษย์สมบัติ สรรค์สมบัติ
นิพพานสมบัติ ด้วยกันทุกท่านทุกคนด้วยเทオญ...

ไกวทของหลวงพ่อสอนหา สุขกามไม

เมตตามอบให้แก่คณะนักศึกษาพยาบาลนี้บพิ ๔ วิทยาลัยบรรหารชนนี้ นครราชสีมา

เข้าวันพุธที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๘

ณ วัดป่ากรทัย ท่ารรภาราม ต.วังหน้า อ.วังน้ำเย็น จ.นครราชสีมา

หลวงพ่อคันธาร ศรีกานต์

ແພທຍໍ ພຍາບາດ

ເຄົ້າຫ້າກີໂຣພຍາບາດຖຸກຄນ

ຕ່ອມປະບິໄດ້ເຫັນເຮັດວຽກ ປະບິໄດ້ເຫັນຫ້າກີກາຣອນ

ຄະນະແພທຍໍ ຄະນະພຍາບາລ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໂຮງພຍາບາລ
ເປັນຄນຂອງປະຊາຊົນ

ແພທຍໍ ພຍາບາລ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໂຮງພຍາບາລທຸກຄນຕ້ອງປັບໃຈ
ເຂົ້າຫາຮຽນ ປັບໃຈເຂົ້າໜ້າທີ່ການຈຳນວດ ໃຫ້ມີຄວາມສຸຂໃນການທຳກຳ
ໃຫ້ມີຄວາມສຸຂໃນການເສີຍສະ ໃຫ້ມີຄວາມສຸຂໃນການທຳກຳມີຄວາມ
ໄດ້ທັງທັງພົມບັດ ໄດ້ທັງຄຸນຮຽນ

ປົງປັບປຸງຕົນເອງໃຫ້ຕັ້ງອູ່ໃນພຣມວິຫາຣ ແ ເມຕຕາ ກຣຸນາ ມຸທິຕາ
ອຸເປັກຂາ

ສືບຕະຫຼາດ ໄດ້ທັງອູ່ໃນພຣມວິຫາຣ ແ ເມຕຕາ ກຣຸນາ ມຸທິຕາ
ພຣມວິຫາຣ ໄດ້ທັງອູ່ໃນພຣມວິຫາຣ ແ ເມຕຕາ ກຣຸນາ ມຸທິຕາ

ใจดี ใจสบาย...

สิ่งที่แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล ไม่ว่าอยู่ที่ไหน ต้องปฏิบัติทุกวัน คือการรับมารยาท อ่อนน้อมถ่อมตนต่อผู้หลักผู้ใหญ่ เพื่อนร่วมงาน ผู้ป่วย เป็นที่รักของทุก ๆ คน

ปกติคนที่เป็นใหญ่ คนรุ่มما ก มีเงินมีสตางค์ ได้ผลประโยชน์ จะแข็งกระด้าง ไม่อ่อนน้อม ถือเอาเงินเป็นพระเจ้า

ถ้าเราไปคิดว่า ใจอย่างไร นิสัยอย่างไร จะแสดงอย่างนั้น ไม่ได้..!

ใจไม่ดีต้องบังคับกาย ใจพูด กายไม่พูด

ธรรมะของพระพุทธเจ้า ข้อปฏิบัติของพระเจ้าอยู่หัวฯ เป็นธรรมที่เที่ยงธรรม ยุติธรรม

ส่วนใหญ่คุณหมอก็ดีพูดกับคนรวยน่าพูดดี แต่พูดกับคนไม่มีผลประโยชน์จะพูดอีกอย่างหนึ่ง อันนี้ให้เราพัฒนา เพราะเราเป็นคนของส่วนรวม

โรงพยาบาลเข้าเห็นเป็นโรงพยาบาลสัตว์ เขาไม่จำเป็นไม่เข้า ถ่ายทอดมาเป็นรุ่น ๆ

นักศึกษามีความรู้ มีความสามารถ ต้องพัฒนาเข้าหาความเป็นธรรมให้มากที่สุด

ที่ผ่าน ๆ มา ทุกคนทิภูมิมานะมากเกิน คนไข้แต่ต้องไม่ได้มีลักษณะที่หลงวัตถุ

อยู่ในบ้านก็ทะเลาะกับภรรยา พ่อแม่ ลูกหลาน

การปฏิบัติธรรมนั้นไม่เอวัตถุเป็นที่ตั้ง ไม่ได้อาอัตตาตัวตนเป็นที่ตั้ง

หลวงพ่อคันหา สุขกาม

การที่เรา มีบ้าน มีรถ มีอาหาร อันนั้นเพียงเบื้องต้น สิ่งสำคัญ ต้องมีคุณธรรมคู่กันไป ถ้าไม่อย่างนั้นเราก็จะได้แต่เปลือกของชีวิต ไม่ได้แก่นของชีวิต มีความหลากหลายแต่ไม่มีความสุขของชีวิต

ในอนาคตของแพทย์ทุกคน เรา ก็จะเป็นคนสำคัญของห้องถิน ประเทคโนโลยี ในหลวงห่านป่าลูกฝั่งคุณธรรม เศรษฐกิจพอเพียง และพัฒนา ความเป็นแพทย์พร้อม ๆ กัน

เราเป็นคนรุ่นใหม่ สมัยใหม่ กิเลสมันมาก หัวหม้อ หัวแพทย์ กิเลส มันก็ฉลาด โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ไอแพด ไอโฟนก็เหมือนกัน ถ้าเราไม่หยุดตัวเอง ก็เท่ากับเราวิ่งตะครุบเงาไปเรื่อย ผ่านไปเรื่อย ไม่ใช่ความจริง

ศีลคือการบังคับกาย บังคับวิชาของเรา เพื่อความสงบสุขของชีวิต อยู่โรงยาบาลก็สงบเย็น ไปบ้านก็สงบเย็น พ่อแม่ภูมิใจ ลูกหลานสำเร็จ เป็นหม้อ

คนเราราย มีรถหรู บ้านหรู แต่ลูกหลานขาดคุณธรรม แสดงว่าชีวิต ล้มเหลว ไม่ได้สืบทอดต่ออยอดวงศ์ตระกูล

โอวาทของหลวงพ่อคันหา สุขกาม

เมตตามอบให้แก่คณะนักษาแพทย์ชนบท โรงพยาบาลมหาชัยนครราชสีมา

คำนพญาลับที่๒๓ เมษายน๒๕๕๘

ณ วัดป่ากรทพย์ทวารามาราม ต.วังหม้อ อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

ຄົກລົ້ນເປັນທີຕ້ອບພິຈາລະນາ

ຄໍາຮຽບພາຍັດພາຍາດໃນປຸດຂັນ

ປະເທດໄທແຮງໃຫຍ່ປະເທດອື່ນ ຖໍ່ ກຳລັງຄັນຄວ້າທາງວິທະຍາສາສົກ
ໃນການຮັກຊາໂຮກ ເພື່ອຮັກຊາຜູ້ປ່ວຍ ພຣ້ອມທີ່ພັດນາອຸປະນົມການຮັກຊາ
ເປັນສິ່ງທີ່ຄະນະແພທຍ໌ທີ່ຈະຕ້ອງພັດນາ ແລະ ອົກສ່ວນໜຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັງກີໄດ້ແກ່
ບຸຄລາກຮັກຊາ ພາຍາບາລ ຕລອດຄື່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຈະເກີ່ວຂ້ອງກັບໂຮງພາຍາບາລ
ຮະບັບປະຊາບໂຮງພາຍາບາລໃຫ້ຮວດເຮົວ ຄລ່ອງແຄລ່ວ ທັນເຫຼຸດການຟ້າ
ຕລອດ ۲۴ ຂໍ້ມົນ

ສິ່ງທີ່ກ່າວມານີ້ ແພທຍ໌ ພາຍາບາລ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ມີຄວາມຈຳເປັນ
ທີ່ຈະຕ້ອງພິນິຈພິຈາລະນາ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອປະເທດໄທ ໃຫ້ມີສັກຍາພ
ປະສິທິພາບ ຮູ່ນີ້ສູ່ຮູ່ນັ້ນ້ອງ ຕອກນັບເປັນທອດ ບໍ່ໄປ

ການທີ່ຄິດຍ່າງນີ້ ທຳມະນາທີ່ຢ່າງນີ້ ປະລິບຕີຢ່າງນີ້ ຄືການປະລິບຕີອະນຸມ

ທີ່ຜ່ານ ບໍ່ມານັ້ນ ໂຮງພາຍາບາລຂອງປະເທດໄທແຮງ ທີ່ເປັນສ່ວນຮາຈກາຮ
ນັ້ນນະໜີ ມີຄວາມບກພຣ່ອງອຢູ່ນັ້ນ ເບື້ອງຕັ້ນທີ່ໄປໂຮງພາຍາບາລນັ້ນກີ່ໄມ້ໄດ້ຮັບ
ການຮັກຊາໂດຍທັນທ່ວງທີ່ ຜູ້ປ່ວຍນັ້ນນອນສລບໄສລ ກີ່ແທນທີ່ຈະເອາເຂົ້າ
ທັນພາຍາບາລ ກລັບໄປເນັ້ນເຮືອງຊື່ອນາມສກຸລ ດັບຕົກໂລກ ທີ່ສາຍາຕານທັ້ງໝາຍ
ທີ່ມົອງດູນນະໜີ ນ່າຈະຮັບເອາຄນປ່ວຍເຂົ້າທັນດູແລຮັກຊາທັນທີ່ ເຮືອງຊື່ອນາມສກຸລ
ເຮືອງບູຕີຮັບຮອນນີ້ເອາໄວ້ທີ່ຫລັງກິນໄດ້

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

ประการต่อมานะ แพทย์ไม่อยู่ แพทย์ยังไม่มาทำงาน หรือไปธุระต่างจังหวัด หรือต่างประเทศนะ หรือยังไม่ได้มาจากคลินิก

การที่มาจากการคลินิกนั่น มาสายกว่าเวลาทุกวัน บางทีคนไข้ไปตั้งหลายชั่วโมงหรือบางทีหลายวันนั่น ยังไม่ได้รับตรวจรักษาจากแพทย์ มีเพียงพยาบาลรักษาตามอาการที่จะต้องรักษา กันได้ เรื่องอย่างนี้ คลินิกแพทย์ทั้งหลาย ก็จะจะพิจารณาเพื่อไม่ให้เกิดช่องโหว่ ปล่อยให้คนป่วยนอนรอความตายไปเรื่อย ๆ

การเจ็บ ป่วย ตายนั้น มันเป็นสิ่งที่รอด้วย รอพยาบาลไม่ได้นะ

ผู้ที่เป็นผู้อำนวยการ โครงการเป็นนี้ เป็นแล้วก็เป็นเล่า กันปล่อยให้สถานการณ์ มันเป็นไปอย่างนี้ตลอดนั่น จนเป็นเรื่องธรรมชาติ เรื่องปกติ ที่แพทย์ พยาบาล ปล่อยประลัยในสิ่งที่สำคัญส่วนนี้ มาเป็นทodus ๆ

แพทย์ที่เป็นผู้ใหญ่ก็เป็นอย่างนี้ พยาบาลที่เป็นผู้ใหญ่ก็อย่างนี้นั่น แพทย์ พยาบาล ที่ไฟแรง รักความถูกต้อง รักความยุติธรรม รักความเป็นธรรม ก็เลยพยายามไปเป็นอย่างนี้กันไปหมด

สมมุติว่าเราสร้างอาคารโรงพยาบาล อุปกรณ์การแพทย์ แต่ถ้าเราไม่ได้พัฒนาบุคลากรนั้นนั่น ประเทศไทยของเราคงจะแยกไปอีกนาน

แพทย์ พยาบาล ทั้งในประเทศไทย ต่างประเทศนี้ ส่วนใหญ่มีความคิดเหมือนกันว่า ปัญหาต่าง ๆ นั้นเกิดจาก "เงิน..."

ใจดี ใจสบาย...

เงิน... คือผลประโยชน์ที่ให้เราทุกคนไม่เข้าถึงความเป็นธรรม
ไม่เข้าถึงความยุติธรรม

เงิน... เป็นเหตุให้ภรรยา สามี ทะเลาะกัน

เงิน... ทำให้แพทย์พยาบาลทะเลาะกัน ประชาชนทะเลาะกัน

แม้แต่พ่อแม่ลูกก็ย้อมขึ้นโรง ขึ้นศาล ก็เพราะเงิน เพราะวัตถุแท้ ๆ

การทำธุรกิจได ๆ ถ้าพื่นของเกี่ยวข้องกัน ถ้าเพื่อนรักเกี่ยวข้องกัน
เป็นต้น ส่วนใหญ่มักกล่าว เพระว่าความโลภ ความโกรธ ความหลง
มั่นเข้ามาแทรกกระบวนการยุติธรรม ในจิตใจของเรานะ

มีแพทย์มากจากประเทศอังกฤษนั่น มากราบหลวงพ่อใหญ่
มาถามหลวงพ่อใหญ่ว่า เขาอยากรู้ความดีที่สุดแต่ว่ามั่นพร่องในใจ
คือเรื่องเงิน เราจะทำอย่างไรที่จะแก้ไขปัญหาตัวนี้ในใจของเรา..?

หลวงพ่อใหญ่พูดว่า..."คนเราต้อง ถ้ามีบ้านอยู่ ไม่ถึงกับบ้านทรุด
แต่มีบ้านอยู่ที่สบาย มีอาหารรับประทานพอได้อิ่ม มีรถคันหนึ่งพอได้ขับ
ไปทำงาน ไม่มีหนี้มีสิน อย่างนี้ก็เพียงพอแล้ว"

คนเราต้องส่วนใหญ่
จนเพราะไม่มีก็ส่วนหนึ่ง
อีกส่วนหนึ่งก็จนเพราะไม่พอ

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

ระดับแพทย์ พยาบาลนั่ง วางแผนดี ๆ มีความสุขกับการทำงาน มีความสุขที่เราได้เป็นผู้มีศิลป์ เป็นผู้ที่เสียสละ ปรับตัวเองเข้าหาธรรมะ راك็จะได้ทั้งเงิน ได้ทั้งความสงบ ได้ทั้งความมั่นคงครอบครัว และทางประเทศาติ และสืบทอดต่อยอดให้การรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง อย่างนี้ดีที่สุด เพราะความสุขความดับทุกข์นั้น ได้แก่ปัญญาที่แท้จริง คือการเสียสละ

ถ้าเราเสียสละนั้นเราก็ยอมเป็นผู้ที่มีศิลป์ มีสามาธิ ในชีวิตประจำวัน ของเราก็จะมีแต่ความสุข ความดับทุกข์ในการทำความดี

พระมหาวิหารทั้ง ๔ นั้นน่าคือความเมตตา สงสาร พลอยยินดี และอุเบกษาในสิ่งที่เราช่วยเหลือไม่ได่นะ 医疗และพยาบาลทุกคน ต้องพากันเจริญพระมหาวิหารทั้ง ๔ อุյต์ตลอดเวลา

ตัวสำคัญก็คือตัวสุดท้ายนี้สำคัญ ถ้าเราไม่มีอุเบกษา เราຍ່ອມວิตก วิจารณ์ รับเอาความทุกข์ของคนไข้ เอาความทุกข์ของญาติคนไข้มาใส่ใจ ของเรา ใจของเรานั้นมันติดอยู่ในอดีตนั่น มันไม่ได้เข้าถึงปัจจุบันไปเรื่อย ๆ คนที่ใจอยู่กับอดีตนี้ มันมีวิตก มีวิจารณ์มาก ใจมันไม่สงบ

อุเบกษาการวางแผนเชยี้นี้ต้องฝึกให้มาก ต้องสามารถเลย คือสิ่งที่เรา ทำดีที่สุดแล้วเราไม่ต้องเอามาคิดอีก ปัญหาเรื่องเก่ามันจบไป ปัญหาเรื่องใหม่นี้พยายามชำราจิตใจให้ข้าวรอบ "เราฝึกไปอย่างนี้ ทำไปอย่างนี้ ใจของเราก็จะแข็งแรง แข็งแกร่ง"

เราเป็นแพทย์ เป็นพยาบาล ภาคบังคับก็ได้แก่ กิริยามารยาทสุภาพ เรียบร้อย อ่อนน้อมถ่อมตน พูดเพราะกับทุก ๆ คน มารยาทดีกับทุก ๆ คน ไม่ว่าเค้าจะเป็นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นรัฐมนตรี หรือเป็นคนที่ยากจนที่สุด

อันนี้เป็นหน้าที่ของแพทย์ ของพยาบาล ของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล ทุก ๆ คน จะต้องประพฤติปฏิบัติ เพราะท่านได้อยู่ในกระทรวงหนึ่ง ซึ่งเป็นกระทรวงสำคัญของชีวิต คือ "กระทรวงสาธารณสุข" ต้องเอา ความสุขทั้งทางกายและทางจิตใจ เพื่อจะเป็นปูชนียบุคคล สมควรที่จะได้รับกราบไหว้ทั้งตัวท่านเอง และคนอื่นที่จะกราบไหว้ท่านได้อย่างสนิทใจ

แพทย์ปฏิบัติอย่างนี้ ทำหน้าที่อย่างนี้เค้าเรียกว่า "ปฏิบัติธรรม" นาน ๆ ที่เราถึงค่อยมัวด้วยความรักษาศีลอยูู่่ที่วัดนะ

ศีลนี้คือบังคับกายตัวเองให้ทำดี พูดดี สามัคคีความตั้งมั่น หรือหนักแน่นในธรรม ในความยุติธรรม ในความดี ปัญญานี้คือการเสียเวลา และความเห็นแก่ตัวของ我们在ชีวิตประจำวัน อยู่ในที่ทำงานนั้นและอยู่ที่บ้านเรานั้นแหละ

แพทย์นั้นน่า เปิดคลินิกได้ เพื่อทำการกุศล ทำงานอย่างเดียวกันนี้แหละ อันนนั่นได้แก่เงิน แต่อีกอันหนึ่งได้ทั้งเงิน ได้ทั้งบุญกุศล

ทำอยู่ที่โรงพยาบาลเราก็ปฏิบัติอย่างนี้ อยู่ที่คลินิกเราก็ปฏิบัติอย่างนี้ ไม่ใช่อยู่ที่โรงพยาบาลตรวจรักษาอย่างหนึ่ง ที่คลินิกตรวจรักษา อีกอย่างหนึ่ง ที่โรงพยาบาลทำตามหน้าที่ อยู่ที่คลินิกทำเพื่อเงิน ความยุติธรรมมันก็ไม่มีสำหรับเรา แล้วในที่มันก็ย่อมเกิดได้นะ

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

เรามีภาระเกี่ยวกับพ่อเรา แม่เรา ญาติพี่น้องครอบครัวเรา ก็จริง แต่ทุกคนต้องไม่ทิ้งธรรมะ ทิ้งความถูกต้อง เพื่อให้อาชีพของเราเกิดเป็นบุญ เป็นกุศล

ในอนาคตนั่น พวกแพทย์ทั้งหลายที่กำลังมาเข้าปฏิบัติธรรมนี้ จะได้เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ในอนาคต พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ให้เรามีจิตสำนึกไว้ว่าเราต้องเป็นแพทย์ เป็นพยาบาล ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ หรือองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อย่าเป็นแพทย์ เป็นพยาบาลสร้างภาพทางโทรทัศน์หรือสื่อมวลชนทั้งหลาย ไม่ได้เป็นแพทย์ เป็นพยาบาลของพระพุทธเจ้า ของพระบาทสมเด็จ- พระเจ้าอยู่หัวฯ ที่แท้จริง

พัฒนาใจของเราให้ดี ๆ พัฒนาวิชาของเราให้ดี ๆ พัฒนาการกระทำของเราให้ดี ๆ นั่น

โรงพยาบาลมันเป็นศูนย์รวมของโรคภัยไข้เจ็บ มันมีไว้รักษา many จากคนที่เป็นโรค เป็นภัยนั่น โรงพยาบาลทุกโรงพยาบาลนี้ต้องสะอาด ห้องสะอาด เครื่องมือสะอาด อากาศถ่ายเท เครื่องป้องกันแพทย์พยาบาล ไม่ให้ตัวเองติดเชื้อโรค กีปิดปาก ปิดจมูก ถุงมือก็ต้องให้มันสะอาด เรียบร้อย

โรงพยาบาลส่วนใหญ่นั้นสกปรกนั่น มันมีสาเหตุหลายอย่าง เพราะคนนั้นไปเยอะ "ไปเยอะที่ไหนก็ไม่เท่ากับไปโรงพยาบาล"

ใจดี ใจสบาย...

เตียงนอนในห้องไม่พอก็ต้องมานอนนอกห้อง เพราะความจำเป็น
ความจำใจ จนแต่ละห้องแต่ละที่ไม่มีเวลาที่จะกวด จะเข็ด จะถู

ระบบในการสาธารณสุขในเรื่องความสะอาดนี้ ไม่ว่าท่าน
จะเป็นแพทย์ เป็นพยาบาล อยู่ที่ไหน ความสะอาดนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ
ถังขยะนั่งบางโรงพยาบาล ห้าหกเดือนก็ยังไม่เอาไปเทไปทิ้ง ป่วยรอบที่สอง
ที่สาม ไปก็ยังเห็นขยะซึ่งเก่า芳香อยู่ที่เดิม อย่างนี้ไม่ดีเลย ไม่เป็นมงคลเลย

สังคมมันหลายคนมาร่วมรวมกันนะ ทั้งแพทย์ ทั้งพยาบาล
ทั้งคนป่วย ทั้งญาติคนป่วย ทั้งคนมาเยี่ยม มันก็ทำให้สถานการณ์
มันเป็นอย่างนี้

เราถึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรให้มีคุณธรรม ให้มีคุณภาพ
ให้มีศักยภาพ ให้มีความสุขที่เกิดจากอาชีพที่เป็นบุญ เป็นกุศล

อาชีพแพทย์ พยาบาล ถือว่าเป็นอาชีพที่เป็นบุญ เป็นกุศล
เป็นมหากุศล ถ้าเราปฏิบัติเหมือนพระพุทธเจ้าให้เราปฏิบัติ ถ้าเรามัวแต่
เน้นเรื่อง stagnancy เรื่องบ้านหรู รถหรู อันนี้เราอาจจะเกิดบาป เกิดอภุค
เพราะเราทำอาชีพหากินกับคนเง็บไว้ไม่สบาย คนป่วย คนกำลังจะตาย

ขออนุโมทนา กับแพทย์ และเจ้าหน้าที่ทุก ๆ คน ที่ได้มามา
ทำความเข้าใจ หรือว่ามาปฏิบัติ เพื่อปรับปรุงประเทศไทย
ปรับปรุงโรงพยาบาล ปรับปรุงบุคลากรรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง เพื่อให้ดี ให้เจริญ
ยิ่ง ๆ ขึ้นไปเรื่อย ๆ เพื่อความสงบ ความร่มเย็นของประเทศไทย
ของส่วนรวม

หลวงพ่อคันหา สุขกาม

ด้วยเหตุปัจจัยที่เราจะต้องประพฤติปฏิบัติให้สิ่งที่ดี ๆ เกิดขึ้น ทั้งทางโรงพยาบาล ทั้งทางอุปกรณ์ และทางบุคลากร รวมถึง ความเป็นธรรม ความยุติธรรมแก่ประชาชนแก่ส่วนรวม สุดท้ายเราก็จะได้ มรรคผลนิพพานจากอาชีพที่เราเป็นแพทย์ เป็นพยาบาลด้วยกันทุกท่าน ทุกคน

ด้วยอานุภาพแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ที่มีเมตตา บริสุทธิ์ กรุณابرิสุทธิ์ ปัญญาอันบริสุทธิ์ ขอจงอำนวยอย่างพรให้ทุกท่าน ทุกคนเข้าถึงคุณธรรมอันประเสริฐ เข้าถึงมนุษย์สมบัติ สรรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติด้วยกันทุกท่านทุกคนด้วยเทอญ...

โอกาสของหลวงพ่อคันหา สุขกาม

เมตตามอบให้แก่คณะนักศึกษาแพทย์ชนบท ๔ โรงพยาบาลมหาชัย นครราชสีมา
เข้ากันพุทธศักราช ๒๕๖๘

ณ วัดป่าทรัพย์ทวารามาราม ต.วังหมี อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

ໃຈຕື່ ໄຈສບາຍ...

ພພທ ພຍບາລ ແຈ້ານໜ້າທີ່ໂຮງພຍບາລ

ຖຸກ ၅ ດັນຕ້ອບປົງປົມບົດຮວມ

ວັນນີ້ແພທຍໍ ພຍບາລ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໂຮງພຍບາລ ໄດ້ພາກັນມາປະເພດຕິ
ມາປົງປົມບົດຮວມ ຮະຢະເວລາ ๓ ວັນ ๒ ຄື່ນ

ແພທຍໍ ພຍບາລ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໂຮງພຍບາລທຸກ ၅ ດັນນະ
ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງປົງປົມບົດຮວມ

ກາຮປົງປົມບົດຮວມຄື່ອງເຮມາທຳໃຈຂອງເຮາໄຫ້ເປັນຮວມ ໃຫ້ຢູ່ຕິຮວມ
ໄຫ້ເທື່ອຍງຮຣມ ປຣາສຈາກອົກຕີ "ເຮາທຸກຄົນນະທີ່ໄມ້ສບາຍໃຈ
ຄື່ອງເຮາໄໝໄດ້ປົງປົມບົດຮວມ..."

ເຮາທຸກ ၅ ດັນທີ່ເກີດມານີ້ມີຄວາມຮลง ເມື່ອມີຄວາມຮลงແລ້ວກີ່ມີຄວາມໂລກ
ມີຄວາມໂກຮ ມີອັຕຕາ ມີຕົວມື່ຕນ ໄມ້ມີຄວາມເປັນຮວມ ໄມ້ມີຄວາມຍຸຕິຮວມ

ພຣະພຸທຣເຈົ້າທ່ານລຶ່ງໄຫ້ເຮາທຸກ ၅ ດັນພາກັນປົງປົມບົດຮວມ

ໄຫ້ທຸກທ່ານທຸກຄົນນະມາທຳຄວາມເຂົ້າໃຈ ມາປັບທັນຄົດຂອງເຮາ
ແນ້ມແຕ່ອງຄໍສົມເຕີ້ຈພຣະສັມມາສັ້ມພຸທຣເຈົ້າ ທ່ານກີ່ເຄາຣີໃນພຣະຮຣມ

ຮ່າງກາຍຂອງເຮານີ້ປະກອບດ້ວຍ ດິນ ນໍ້າ ລມ ໄພ ອາກາສຮາຕຸ
ເປັນຮວມຈາຕີທີ່ເກີດຈາກເຫດຸ ເກີດຈາກປ່ອງຈັຍ ຄື່ອ ອວິຈ່າ ໄດ້ແກ່ຄວາມຮลง

ຮ່າງກາຍຂອງເຮາທຸກຄົນນີ້ ຄື່ອວ່າວັດຖຸຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ມີອາຍຸໜ້າສ່ວນໃໝ່
ກີ່ໄໝເກີນຮ້ອຍປີ ທຸກ ၅ ທ່ານທຸກຄົນກີ່ຕ້ອງແກ່ ກີ່ຕ້ອງເຈັບ ຕ້ອງຕາຍໄປໃນທີ່ສຸດ

หลวงพ่อคันธาร ศรีกาม

ทุก ๆ ท่านที่เกิดมา ก็พากันมายืดเอาร่างกายนี้เป็นเรา เป็นของเรา
มายืดเอาเวหนาร่างกายนี้เป็นเรา เป็นของเรา มาด้วยการสั่งหาร
คือความปรุงแต่งนี้เป็นเรา เป็นของเรา มาด้วยความจำได้หมายรู้นี้
เป็นเรา เป็นของเรา มาด้วยเอารั้วผู้รู้นี้ว่าเป็นของเรา เป็นเหตุเป็นปัจจัย
ให้เราทุกคนนั่พากันหลง เมื่อมันมีความหลงแล้วมันก็มีความอยาก
มีความอยากมันไม่ได้ตามปรารถนาแล้วมันก็มีความไม่พอใจ

พระพุทธเจ้า นั่ท่า� เป็นผู้ค้นพบหลักการ วิชาการ
เพื่อเข้าหาความสุข ความดับทุกข์ ด้วยความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติ
ปรับใช้เข้าหาธรรมะ

การฝึกใจ การปฏิบัติใจนั่น มันเป็นของยาก เพราะว่ามันเป็น
นามธรรม มันเป็นสิ่งที่ไม่ใช่รูปธรรม พระพุทธเจ้าถึงสอนให้เรา กันมา
ปฏิบัติกาย คือไม่ให้กายนี้ทำตามใจ ถ้าสิ่งไหนไม่ถูกต้อง สิ่งไหนไม่เป็นธรรม
พระใจของเราทุกคนนั่ยังไม่ใช่ใจของพระพุทธเจ้า ยังไม่ใช่จิตใจ
ของพระอรหันต์ เป็นจิตใจที่ยังมีความหลง ที่มีความโลภ มีความโกรธอยู่

การปฏิบัติกายนี้ ท่านเรียกว่ารักษาศีล

ศีลนั้นเป็นเหตุ เป็นปัจจัยที่จะให้ธรรมะเกิด ศีลนี้เปรียบเสมือน
แผ่นดิน เปรียบเสมือนที่อยู่อาศัยให้เราเดิน ยืน นั่ง นอน

ถ้าเราไม่มีที่ดินอย่างนี้ เราก็ยืนไม่ได้ นั่งไม่ได้ นอนไม่ได้ ตั้งหมู่บ้าน
ตั้งประเทศก็ไม่ได่นะ ศีลนี้ถึงเป็นบาทฐานแห่งความดี

ใจดี ใจสบาย...

ศีลนี้ไม่ใช่กฎหมายบ้านเมือง ไม่ใช่การปกครองคณะสงฆ์
ไม่ใช่การปกครองประชาชน ศีลนี้คือเรื่องจิต เรื่องใจ เป็นข้อวัตรปฏิบัติ
ที่จะต้องประพฤติปฏิบัติ เพื่อให้ธรรมะนั้นเกิด

ศีลก็ได้แก่ความไม่โลภ ไม่โกรธ ไม่หลง เราทำผิดศีลนี้ถึงแม้คนอื่น
เค้าจะไม่รู้ ไม่เห็น เรายังรู้ เรายังเห็น ศีลนี้ถึงเป็นเรื่องของธรรม
เรื่องให้เกิดทำธรรมะ

ถ้าเราปฏิบัติศีลได้ ปัญหาต่าง ๆ ในโลกนี้มันจะไม่มีแก่เรา

ถ้าเราไม่มีศีลนะ สามาริมันเกิดไม่ได้นะ เพราะว่าสามารินั้นคือ
ความบริสุทธิ์นั่น ปราศจากความโลภ ความโกรธ ความหลง
ปราศจากนิวรณ์คือความเสร้ำหมองทั้งหลายทั้งปวง

กำลังสามาริของเรามันน้อย กำลังปัญญาของเรามันน้อย ต้องอาศัย
ศีลเป็นหลัก อาศัยศีลเข้ามาช่วย

ลักษณะของการรักษาศีลนั่น เราต้องสามารถ เราต้องตั้งใจ
ว่าสิงเหล่านี้เราจะไม่พูด เราจะไม่ทำ ถึงอยาจจะพูดเราถ้าไม่พูด
ถึงอยาจจะทำเราถ้าไม่ทำ เพราะสิ่งนั้นไม่เป็นธรรม มันไม่อยากทำ
ไม่อยากพูด แต่สิ่งเหล่านั้นเป็นธรรม เราต้องทำ เราต้องพูด ตรงกันข้ามเลย
ศีลนี้เปรียบเสมือนนาฬิกา นาฬิกาที่มันตรงต่อเวลา มันจะไม่ช้า ไม่เร็ว
มันจะไม่มีข้อแม้ใด ๆ ทั้งสิ้น

เราทุกคนนั่นที่ใจยังไม่เป็นพระพุทธเจ้า ใจยังไม่เป็นพระอรหันต์นั่น
มันมีอคติ มันติดสุข เกลียดทุกข์ ยินดี ยินร้ายในโลกธรรม เราทุกคน
จะไปเชื่อใจตัวเองไม่ได้ ไปเชื่ออารมณ์ตัวเองไม่ได้

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

ที่ชีวิตของเราล้มเหลวที่ผ่าน ๆ มา ไม่ว่าหน้าที่การงาน การเรียน การศึกษา การดำรงชีพ ดำรงชีวิต ก็ เพราะว่าเราไม่มีศิล เราไม่มีธรรม ตัวเราเองก็กราบไหว้ตัวเองไม่ได้ คนอื่นก็กราบไหว้เราไม่ได้

ถ้าใจของเราที่ทำตามธรรมะโดยตั้งอยู่ในศีล คือการบังคับกาย บังคับวานานี้นั่น ทุกคนนั้นจะมีความสุข รายห้องทรัพย์ และมีอริยทรัพย์ คือธรรมะ คือคุณธรรม

เราทุก ๆ คนนี้มีความเพลิดเพลินในความสุข ในความสะดวกสบาย ทุกอย่างนั้นนั่นมันมีทั้งคุณและโทษ

อย่างอาชีพของเรานี้เป็นแพทย์ เป็นพยาบาล เป็นเจ้าหน้าที่ ของโรงพยาบาล ถ้าเราทำงานเพื่อจะได้สร้างความดี สร้างบารมี สร้างคุณธรรม ที่เราจะได้เสียสละ ที่เราจะได้ล่ำความเห็นแก่ตัว เรายกจะได้ ทั้งเงิน ได้ทั้งชื่อเสียงเกียรติยศ ได้ทั้งคุณธรรม อาชีพของเรยก็เป็นบุญเป็น กุศล ถ้าเราทำงานเพื่อเงิน เพื่อสถาบัน เพื่อชื่อเสียงเกียรติยศ เพื่อบ้านหรู รถหรู สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกอะไรต่าง ๆ นั่น แต่เราทึ่งธรรมะไป เรายกจะได้เงิน ชื่อเสียงเกียรติยศ มีบ้านหรู รถหรู แต่เรยก็จะไม่ได้ธรรมะ คือคุณธรรม อาชีพของเรานั้นมันไม่ได้เป็นบุญ เป็นกุศล เป็นคุณธรรม แต่อาชีพของเรามันเป็นบาป เพราะเราประกอบอาชีพกับผู้ที่กำลังเจ็บไข้ ไม่สบาย กำลังทุกข์ทั้งกายทั้งใจ ไปเอาความสุขบนความทุกข์ของคนอื่น

เราทำอย่างเดียวกันนั่น แต่ทางหนึ่งนั่น ไม่ได้ทึ่งธรรมะ ไม่ได้ทึ่งงาน แต่อีกทางหนึ่งไม่ได้ทึ่งงาน แต่ทึ่งธรรมะ ทึ่งคุณธรรม ทุกอย่างนั่น มันมีทั้งคุณและโทษ

ใจดี ใจสบาย...

สิ่งที่จะไม่มีคุณไม่มีโทษอยู่ในตัวนั้นไม่มีเลียนนั่งส่วนใหญ่
แต่เรายังมีวิชา ทำอะไรก็ประกอบด้วยความหลงทึ้งหมด จะทานอาหาร
พักผ่อน อาบน้ำ หรือแต่งตัว ทุกอย่างประกอบด้วยความหลงทึ้นนั้น
ถ้าเราไม่ปรับทัศนคติของเราให้เราเข้าใจ

พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้เราทึ้งการ ทึ้งงาน ปล่อยประละเอย
พระพุทธเจ้าให้เราขยันมากกว่าเก่า เสียสละมากกว่าเก่า แต่มาปรับทัศนคติ
ให้มันมีความเห็นให้ถูกต้อง ใจของเรารถึงจะเกิดความสงบ ถ้าเราไม่มา
ทำความเห็นให้ถูกต้อง ชีวิตของเรานี้จะมันตกรถึ้งเป็น ไม่ว่าจะทำอะไร
พูดอะไร คิดอะไร ความโลภ ความโกรธ ความหลง มันกดดันเรา
เพราะว่าเราไม่มีพุทธะ พุทธะ ไม่มีผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ที่จะมาทำให้จิตใจ
ของเราสงบ จิตใจของเราเย็น

ถ้าเราทำความความอยากนั่น ชีวิตของเรา満เครียดนะ เพราะวิชา
ตัณหา อุปทานมันกดดันเรา

แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่อย่างไปคิดว่า ถ้าเราปฏิบัติธรรมมันจะเกิด
ความเครียด เพราะว่าไม่ได้ระบายอารมณ์

ปฏิบัติธรรมใหม่ ๆ นั่น การบังคับตัวเองใหม่ ๆ นั่น เหมือนคน
ติดบุหรี่ ติดยาเส้น ติดเหล้า ติดสารพัดติดนั่น เรามาบังคับตัวเองให้หยุด
ใหม่ ๆ นั่น กิเลสมันก็ต้องเครียดพอสมควร เพราะคนเราเกิดมานั่น
สิ่งไหนดี ๆ นั่น มันไม่อยากคิด สิ่งไหนดี ๆ นั่น มันไม่อยากพูด
สิ่งไหนดี ๆ นั่น มันไม่อยากทำ

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

คนที่มีคุณภาพมีศักยภาพมั่นต้องบังคับตัวเอง เหมือนบุคคลที่เก่ง ๆ ที่เขาจะเดินทางไกลระยะห่างร้อย หลายพัน หลายหมื่นกิโลเมตร ด้วยรถยกตันนั่น เขายังคงบังคับพวงมาลัย ทั้งเบรก ทั้งคันเร่ง ทั้งเกียร์ เพื่อถึงจุดหมายปลายทาง

อวิชชาคือความหลงนั่น ถ้าเราไม่ให้อาหารมัน มันก็อยู่ไม่ได้ เมื่อกับตัวเราเองนี้แหละ ถ้าเราไม่ให้ตัวเองทานอาหาร ไม่ให้ตัวเอง พักผ่อน ร่างกายมันก็อยู่ไม่ได้ การที่ไม่ทำตามใจ ตามอารมณ์ที่เราเอง เป็นคนเจ้าอารมณ์นั่น ทุกอย่างมันต้องดีขึ้น ความเชื่อมั่นของตัวเอง ก็มากขึ้น บาดแผลในหัวใจมันก็ไม่มี ความด่างพร้อยในจิตใจมันไม่มี โลกรรรมคือความหลง คือความโลกแล้วก็ความโกรธ มันไม่มีอำนาจ เพราะว่าเราจับหลักการของพระพุทธเจ้า คือ อริยมรรคมีองค์ ๔ เพราะสิ่ง ทั้งหลายทั้งปวงนั้น มีใจเป็นใหญ่ มีใจเป็นหัวหน้า มีใจเป็นประธาน ถ้าเราควบคุมใจของตัวเองด้วยการปฏิบัติศีล เรายังต้องดีขึ้นแน่ ครอบครัวเราจะต้องดีขึ้นแน่ ประโยชน์ส่วนตัวก็ดี ประโยชน์ส่วนรวมก็ดี

พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้รามองเห็นกงจักรเป็นดอกบัว คิดว่าได้ ตามใจตัวเอง ตามอารมณ์ตัวเองนั้นเป็นสิ่งที่สุดยอดของชีวิต นั้นไม่ใช่

รามองเห็นในแห่งเดียวันนั้น เราไม่ได้มองเห็นอีกแห่งหนึ่ง

การใช้เงินใช้สตางค์นั้นต้องดูรายรับรายจ่ายนั่น ถ้าเราไม่ได้คิดดี ๆ ทุกท่านทุกคนยอมเป็นหนี้เป็นสินได้

ใจดี ใจสบาย...

การปฏิบัติธรรมนั้นมันไม่เครียด เพราะมันเป็นการเสียเวลา เป็นการละความเห็นแก่ตัว ที่มันเครียดนั้นเพราะเราจะเอาอย่างนั้น เราจะเอาอย่างนี้ เราไม่เอาอย่างนั้น เราไม่เอาอย่างนี้ มันมีปัญหา เพราะเรามันมีอัตตาตัวตน มันมากดันเราให้เครียด

คนเรานั่งถ้ามีความหลงมาก ถ้าไม่ปรับตัวเข้าหาธรรม มีอัตตาตัวตนมากนั่น มันยิ่งเครียดมากนั่น ถึงแม้จะเป็นคนฉลาด

คนฉลาด คนหัวดีนั่น จึงมีอัตตาตัวตนมาก มีความยึดมั่นในความฉลาด ในสติปัญญาของตัวเอง แต่ความฉลาดอย่างนั้น เหมือนกับบุคคลคนหนึ่งนั่น มีขาเดียวอย่างนี้ แล้วบุคคลคนหนึ่งมีแขนเดียว มีตาเดียว มีจมูกข้างเดียวอย่างนี้ มันก็ย่อมสูญเสียที่มีแขนสองแขน ขาสองขา ตาสองตาไม่ได้ เพราะว่าไม่ดำเนินชีวิตด้วยความลุ่มหลงในวัตถุข้าวของเงินทอง อัตตาตัวตน

ถ้าเราหลงในอัตตาตัวตนอย่างนี้ก็ซื่อว่าเราเป็นคนแขนเดียว ขาเดียว ตาเดียวนั่น

เราลองมาคิดดูดี ๆ นะ ถ้าเรารวยที่สุด ร่างกายเราแข็งแรงที่สุดนี้ ถ้าใจเราไม่สงบเราจะมีความสุข มีความดับทุกข์ได้อย่างไร ถ้าเราแข็งแรงที่สุดนั่น เราไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ แต่ใจเราไม่สงบ เราจะมีความสุข ความดับทุกข์ได้อย่างไร เพราะความสุขความดับทุกข์อยู่ที่เราปรับทัศนคติของเรา ให้เราทำใจให้สงบ

การปฏิบัติธรรมนี้ เป็นวิทยาศาสตร์ชั้นสูงของความเป็นมนุษย์

มนุษย์นี้เรียนวิทยาศาสตร์ทางกาย แต่พระพุทธเจ้าให้เราพัฒนา วิทยาศาสตร์ทางจิตใจไปด้วยพร้อม ๆ กัน ทุกอย่างนั้นมีเหตุมีผลนั่น

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

ที่เรางานก็ เพราะเหตุ ที่เค้าไม่ชอบเรา เค้าเกลียดเรา ก็ เพราะเหตุ ที่เราสารพัดที่มั่นจะทำให้ภายในของเราเป็นทุกๆ ใจของเราเป็นทุกๆ ก็ เพราะเหตุ คือเหตุที่เราไม่ได้ปฏิบัติธรรมให้ถูกต้อง

เราจะไปโภชนาครลัง ไปโภชนากรรภัณฑ์ โภชรรภัณฑ์ หรือไปโภชเค้าที่เค้าเห็นแก่ตัวกันนะ เราไปโภชสิ่งภายนอกนั้นไม่ได้นะ

พระพุทธเจ้านั่่นท่านให้เราปรับใจเราตามสิ่งแวดล้อมที่มั่นเกิดขึ้น อาการศร้อนก็ต้องแก้ที่ใจ อาการหนาวก็ต้องแก้ที่ใจ เรา มีวัตถุน้อย มากแก้ที่ใจ เราจึง เราแก่ เรา ก็มาแก้ที่ใจ หรือว่าญาติพี่น้องเรามีปัญหา เรา ก็มาแก้ที่ใจของเรา แก้ที่ใจของเรามิให้ใจของเรามีความทุกข์ ถ้าเรามีความเห็นถูกต้องนั้น ใจของเราจะไม่มีความทุกข์ เราจะได้อesaศีลเข้ามาใช้ เอาสมารีเข้ามาใช้ จะได้อeaปัญญาเข้ามาใช้ ศีล สมารี ปัญญา เขาจะได้ไปพร้อม ๆ กันในชีวิตประจำวันของเรา เราจะได้เป็นแพทย์ เป็นพยาบาล ทั้งทางกายและทางจิตใจไปพร้อม ๆ กัน

ขออนุโมทนา กับแพทย์ พยาบาล แล้วก็เจ้าหน้าที่ ที่ได้มาระบุติ มาปฏิบัติธรรม ทุกอย่างนั้นต้องได้ฝ่าความยากลำบาก มั่นถึงได้ตีผู้ที่ไม่รู้คุณค่าในการปฏิบัติตน การฝึกตนนั้นก็มองเห็นการประพฤติการปฏิบัติธรรมนั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีคุณค่า กว่าเราจะได้เป็นพยาบาลมั่นก็ลำบากกว่าเราจะได้เป็นแพทย์มั่นก็ลำบาก เราปฏิบัติคุณธรรมคุณงามความดีไปแต่ละวันมั่นก็เป็นสิ่งที่ลำบาก ต้องปรับตัวเองเข้าหาเวลา เข้าหาข้อวัตรปฏิบัติ ใจมันไม่อยากปฏิบัติเรา ก็ต้องบังคับกายของเรา ว่าจากของเรา มั่นอยากพูดมาก เราก็ไม่พูด ใจของเรา มั่นอยากมีความรู้ ความเห็นอะไร มั่นก็ “ไม่...”

ใจดี ใจสบายนะ...

ครูบาอาจารย์ที่เป็นพระอริยเจ้า เป็นพระปิตุณของเด็กอยู่ด้วยกัน เป็นร้อย ๆ พัน ๆ ทุกคนก็จีบหมาดนะ เพราะรู้ว่าจักทำกายให้สงบ ทำวัวให้สงบ ทำใจให้สงบ "นัตถि สันติ ประรัง สุข ความสุขได้ก็สุข ความสงบไม่ได้ไม่มี..."

การบรรยายพระธรรมคำสั่งสอนแห่งองค์สมเด็จพระสัมมา-

สัมพุทธเจ้า ณ โอกาสหนึ่งที่ให้สัมมารถแก่เวลา

ด้วยความบริสุทธิ์ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ความกรุณาธิคุณของพระพุทธเจ้า ปัญญาบริสุทธิ์คุณของพระพุทธเจ้า ขอให้ทุกท่านทุกคนจะได้เข้าถึงธรรมะด้วยกันทุกท่านทุกคนด้วยเห่อน...

ให้กับทุกท่านที่ต้องการความสงบ

ให้กับทุกท่านที่ต้องการความสงบ

ณ วัดป่าทรัพย์ทวาราม ต.วังใหม่ อ.วังน้ำเย็น จ.นครราชสีมา

ແພຍີແຂພາບາດ

ອ່ອນຕົວນິນຕົວ ໃຫເຮຣນ ໃຫຖານອຣນ

ວັນນີ້ຄະນະແພທຍ໌ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ມາເຂົ້າຄອງສປປຸືບຕິຮຣມ
ຈະໄດ້ເດີນທາງກລັບບ້ານ

ພວກທ່ານທີ່ໜ້າໄດ້ມາປະປາດພັດປຸືບຕິຮຣມຮະຍະສັ້ນ ກົດ້ວ່າດີນາກ
ປະເສີຮູ້ນາກ ເພື່ອຈະໄດ້ເອາຫັກພະຫະຮຣມຄໍາສັ່ງສອນຂອງອົງຄໍສມເຕີຈ
ພຣະສັ້ນມາສັ້ມພຸທຣເຈົ້າ ນຳໄປປະປາດ ນຳໄປປຸືບຕິ ແມ່ນອັກກັບເຮົາໄປເຮັດ
ໜັງສືອກັບຄຸນຄຽງທີ່ໂຮງເຮັດ ເມື່ອເຮົາອ່ານອອກເຂີຍໄດ້ ເຂົ້າໃຈ ເຮັກນໍາຄວາມຮັ້ງ
ຄວາມເຂົ້າໃຈໄປປະປາດປຸືບຕິອຸ່ງທຸກໜັກທຸກແໜ່ງໃນຊີວິຕປະຈຳວັນ
ຂອງເຮົາ ທີ່ໃນຄຣອບຄຣວ ແລະທີ່ໂຮງພຍາບາລ ຄລືນິກພຍາບາລ

ພຣະພຸທຣເຈົ້າໃຫ້ເຮົາທຸກ ຖ້າ ດັນປັບໃຈຂອງເຮົາເຂົ້າຫາຮຣມະ
ອຢ່າໄດ້ຕາມໃຈຕ້ວເອງ ຕາມອາຮມ່ນຕ້ວເອງ ອຢ່າໄປໜັງວັດຖຸ ອຢ່າໄປໜັງລາກ ຍສ
ສຣຣເສຣີລູ ໃຫ້ພາກັນເອາຮຣມະເປັນທີ່ຕັ້ງ

ຄົນເຮົາທຸກຄົນທີ່ມີປ່າຍຫາ ກົດ້ວ່າພາກັນທີ່ຮຣມະ ໄນໄດ້ເອາຮຣມະ
ເອາໃຈຕ້ວເອງ ເອາຮມ່ນຕ້ວເອງເປັນທີ່ຕັ້ງ ເຮົາເອງຄື່ນຕ້ອງມີປ່າຍຫາ ພ່ອແມ່
ຄູາຕີພື້ນ້ອງ ປະຈາບນີ້ຍ່ອມພລອຍມີປ່າຍຫາໄປດ້ວຍ

ใจดี ใจสบาย...

ปรับตัวเองเข้าหาศีล... ศีลนี้คือความดี ให้รับผิดชอบในความดี ในระเบียบ ในวินัย ในความถูกต้อง

ชีวิตของเรานี้... พระพุทธเจ้าสอนให้เดินไปตามความดี เมื่อong กับ นาพิกาที่เราใช้ดูเวลา ไม่ว่ากลางวันกลางคืน นาพิกาเค้าก็จะเดินของเค้า ถูกต้องตามเวลา

คนเราจะ ร่างกายของเรา มีความเห็นด้วย ความเห็นอยู่ เรามีความเกี่ยวข้องกับเพื่อนฝูง ประชาชนนั่น ต้องปรับตัวเข้าหาระเบียบ หัวนัย หัวเวลา ถ้ายิ่งนั้นชีวิตของเราก็จะสงบสุข

ปฏิบัติอย่างนี้แหล่ะ พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ศีล” ศีลนี้ อยู่ใน ความประพฤติของเราเอง อยู่ในตัวของเราเอง

ต้องเป็นผู้ที่มีศีลเป็นที่ตั้ง เอาเวลาเป็นที่ตั้ง ไม่มีข้อแม้ใด ๆ ทั้งหมด ทั้งสิ้น ไม่มีคำว่าเห็น้อยหรือไม่เห็น้อย ไม่มีคำว่างานมาก มันเครียด ไม่มีข้อแม้ใด ๆ ทั้งสิ้นนั่น อย่างนี้เค้าเรียกว่า “ศีล”

กายของเราก็ต้องบังคับ บังคับภาระภาระของเรามาก ควบคุมอาการ ณ ของเราให้อยู่ อย่าไปปล่อยกาย วาจา ที่ไม่เหมาะสมไม่ควร

เราเป็นแพทย์ เป็นพยาบาลจะถือว่าเรามันเครียด ไม่ไหว อย่างนั้นไม่ได้ ไม่ถูกต้อง

ตามหลักการ หลักวิชาการแล้ว... ยิ่งงานมาก ยิ่งเห็น้อย เราเกี่ยวกับ ปรับทั้งกาย ปรับทั้งวาจา ปรับทั้งจิตใจนั่น เพราะว่าเราจะได้มีสมารถ เราจะได้มีความสงบ จะได้ควบคุมตัวเองให้ได้ ให้อยู่

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

เวลาหนึ่งอยู่นั้นเป็นเวลาสำคัญนั่น เวลาที่เราจะต้องรักษาใจ
รักษาอารมณ์ ต้องชนะใจตัวเองให้ได้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ท่านให้เรารักษาภายในของเรา
รักษาภิริยาของเรา อย่าได้แสดงออกในสิ่งที่มันไม่เรียบร้อย ไม่สวยงาม
กับคนไข้ กับญาติของคนไข้ เพราะเราเป็นแพทย์ เป็นพยาบาลนั่น
เป็นผู้ที่ช่วยเหลือเค้าทั้งกาย ช่วยเหลือเค้าทั้งใจ เราจะได้เป็นแพทย์
เป็นพยาบาลที่ตั้งมั่นในศีล ในคุณธรรม ถือว่าเป็นความดี
เป็นบารมี เป็นคุณธรรมของเราทุก ๆ คนนั่น

พระพุทธเจ้าให้เราทุกคนปฏิบัติธรรม...

คนเราต้องให้พากันคิดดูดี ๆ ถ้ามีอาหารรับประทานอิ่มทุกวัน
มีบ้านที่พักอาศัยพอได้นอน มียานพาหนะพอไปที่ทำงานอย่างนี้
ก็เพียงพอแล้ว และมีหน้าที่การงาน ที่ให้สร้างความดี สร้างบารมี
เหมือนเราเป็นแพทย์ เป็นพยาบาลนี้ก็ต้องสุดแล้ว

ถ้าเราคิดอย่างนี้แหละ เราต้องใจทำงาน ต้องใจเสียสละ
เราจะได้ทั้งงาน เราจะได้ทั้งสตางค์ ได้ทั้งคุณธรรมนั่น

เราลองพากันมาคิดดูดี ๆ นะ... เราทานอาหารทุกวัน เราอุปถัมภาก
ร่างกายของเราทุกวัน เรา มีความสุขสุสาน สบาย ถึงอย่างไรเราก็ต้องแก่
ต้องเฒ่า ต้องลาและสังขารไปในที่สุด

สู้เรามาพัฒนาใจของเรา เน้นไปเรื่องใจ เรื่องพระนิพพานเป็นหลัก
เอกสารของเรา ที่เราได้เป็นแพทย์เป็นพยาบาลนี้มารับผิดชอบ มาเสียสละ
ได้บำเพ็ญคุณเป็นรองไปเรื่อย ๆ

ใจดี ใจสบาย...

พระพุทธเจ้าสอนเรา ให้เราเป็นคนขยัน เพื่อจะได้เสียสละ
เพื่อจะได้ละความเห็นแก่ตัว

พระพุทธเจ้าของเราท่านไม่ให้เราภักนเออาเงินเป็นที่ตั้ง ให้อาศีล
อาธรรมเป็นที่ตั้งนั้น

คนเรามันทิ้งประภูมิการณ์ในปัจจุบันนั้น มันไม่มีสติ ไม่มีสัมปชัญญะ
ถ้าเราไปเน้นเงิน เน้นสถาค์นั่น ใจของเรามันไม่สงบ มันคิดแต่เรื่องรำ
เรื่องราย คิดแต่เรื่องยศ地位สำคัญ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ท่านให้พากันเข้าใจ ใจของเรา
จะได้สงบ เศรษฐกิจของเราถึงจะพอเพียง เราไม่ต้องไปคิดมัน
ให้เครียด ให้ลับฟากซึ่งหัวเข้า เวลาเด็กตามแล้วก็ไม่ได้อาเงินอาสถาค์
ไปหรอ ก

ทุกอย่างต้องมาแก้ที่ใจ ต้องมาทำใจของเราให้สงบ

เพื่อนที่เป็นแพทย์ เป็นพยาบาล หรือเป็นครนนั่น ใครเด็กจะดี
เด็กจะช้ำก็ช้ำหัวเด็ก เราไม่ต้องมอง คนเราถ้าไปมองคนอื่นแล้วมันไม่สงบ

เราต้องมองตัวเองว่า ตัวเองนี้เป็นคนมีศีลหรือเปล่า เป็นคนเสียสละ
หรือเปล่า เป็นคนรับผิดชอบหรือเปล่า เราอยู่ที่บ้านเราก็เป็นคนดีที่สุด
เราอยู่ที่ทำงานเราก็ต้องเป็นคนดีที่สุด อยู่กับเพื่อนกับผู้ก็เป็นคนดีที่สุดนั่น
ให้ตั้งความคิดไว้อย่างนี้ เราจะได้เชื่อว่าเป็นการไม่ทำบาปทั้งปวง^๔
หากุศลให้ถึงพร้อม ชำระจิตของตนให้ปราศจากความโลภ ความโกรธ
ความหลง

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

พระพุทธเจ้าให้เราเจริญเมตตาให้มาก ขณะเห็นผู้ป่วย ขณะเห็นญาติผู้ป่วยนั่น ช่วงนั้นเราต้องเมตตาจากใจจริง ออกทางกริยามารยาท ออกราไปทางคำพูดนั่น ต้องเจริญเมตตาอย่างนี้ ให้ทำอย่างนี้ทุก ๆ คนนั่น ไม่ว่าเค้าจะเป็นคนจนที่สุด หรือรวยที่สุด ก็ให้เสมอภาคกัน อย่าได้คิดเรื่องเงินเป็นอันขาด

เวลาจากไปแล้วก็ให้เราทึ่งเรื่องที่เราเกี่ยวข้องกับญาติ กับผู้ป่วย ไปจากใจของเราให้ได้ เพราะว่ามันเป็นอดีตไปแล้ว เราไปเจออีกคนใหม่ เราก็ต้องไปมีความเมตตา มีความสงสารกับคนใหม่

เพราะเราเป็นแพทย์เป็นพยาบาล เห็นครอเขาก็ทุกข์กาย ทุกใจ เดียวเราจะพา กันเก็บเอาทุกขันนั้นไว้ในใจ คือเราต้องปล่อยต้องวาง ว่าสัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม คือ เกิด แก่ เจ็บ ตาย จากกรรม คือการกระทำของเข้า

เราต้องมีสماธิแข็งแรงนั่น สิ่งที่ผ่านไปแล้วก็แล้วไป ถือว่าเป็น สภาพธรรม เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป

แพทย์ พยาบาลหลาย ๆ ท่านนั่น ไปเห็นคนป่วย ไปสงสารคนป่วย กลับไปบ้านก็ยังไปคิดสงสารอยู่ที่บ้านอีก ทำให้จิตใจของเรา ไม่ได้รับการพัฒนา เรียกว่าจิตใจอยู่กับอดีต ไม่ได้อยู่กับปัจจุบัน ปัญญามันไม่เกิดนั่น

สิ่งที่ผ่านไปแล้ว ทุกคนนั่น พระพุทธเจ้าให้เราละ ให้เราเสียสละ ไม่ว่าสิ่งเหล่านั้นจะดี หรือจะเลวร้าย โศกเศร้าพิโรধพัน สิ่งเป็นอดีต ไปแล้วนั่นไม่เอามาคิด ต้องทำใจให้อยู่กับปัจจุบัน อยู่กับหน้าที่ที่กำลัง

ใจดี ใจสบาย...

ปรากฏการณ์ไปเรื่อย ๆ ทำหน้าที่ของตนเองให้สมบูรณ์ทั้งกาย ทั้งวิชา ทั้งจิตใจ ถ้าไม่อย่างนั้นเราอาจจะแบกເຫຼຸກໜີໃນໃຈຂອງຄົນປ່ວຍຄົນທຸກໜີໄວ້ ເພຣະຊືວິຕຂອງເຮົາຕ້ອງຄົບຄຳສາມາຄມກັບຄົນປ່ວຍຄົນຢາກລຳບາກທັ້ງກາຍທີ່ຈະ

ໃຫ້ແພທຍໍ ພຍາບາລທຸກຄົນພັກນັພົມນາຈີຕໃຈ ເວລາທີ່ເຮົາພບເຈືອ ເຮົາເມືຕາສົງສາຮ ທຳມະນາທີ່ໃຫ້ເຕີມທີ່ ອຍ່າໃຫ້ບກພ່ອງ ເມື່ອຜ່ານໄປແລ້ວ ກີແລ້ວໄປ ເຮົາທຳມະນີ່ປັບປຸງຂອງເຮົາຄື່ງຈະເກີດ ຄົນທີ່ເສີຍສລະສິ່ງທີ່ດີ ໂອກຈາກໃຈນັ້ນເຄົາເຮີຍກວ່າ "ຄົນມີປັບປຸງ" ໄມເອາເຮືອງຮກ ເຮືອງສົກປຽກມາໄວ້ ໃນໃຈຂອງເຮົາ

ໃນປັຈຈຸບັນນະ ເຮົາເປັນແພທຍໍ ເປັນພຍາບາລ ຕ້ອງຮັກໝາເຕີມທີ່ ເຕີມເມືດ ເຕີມໜ່ວຍ ເຮົາອຍ່າໄປກຳລັວໂຮງພຍາບາລເຈິ່ງ ຄ້າໃນໂຮງພຍາບາລໃຫ້ຍາດີ ຢາແພ ຄລືນິກເຄົາກີ່ໄປ ອຍ່າໄປຄິດອ່າງນັ້ນ

ເຮືອງຜລປະໂຍ່ໜ້ນ ອຍ່າໃໝ່ມັນມີແອບແຟງໃນຈີຕໃນໃຈຂອງເຮົາ ໄ້ໜ່ວຍເຫຼືອຊືວິຕເຄົາໃຫ້ເຕີມທີ່ໄຫັດ ມັນຜ່ານເປັນອົດຕິໄປແລ້ວກີ່ໄມ່ຕ້ອງເຂົາມາຄິດ

ທຳດີນະ ພຣະພຸທຣເຈົ້າຕັ້ງສ່ວ່າ "ມັນໄມ່ເຈິ່ງນະ ທຳໄມ່ດີມັນຄື່ງເຈິ່ງ" ປະເທດໄທຍເຮົາຈະໄດ້ມີແພທຍໍ ມີພຍາບາລທີ່ມີຄຸນກາພ ມີສັກຍກາພ ມີຄຸນຮຽມ ສມກັບເປັນແພທຍໍ ເປັນພຍາບາລທີ່ແທ້ຈິງ ເປັນທີ່ໄວ່ວາງໃຈກັບຕົວເອງແລ້ວກີ່ຜູ້ອື່ນ ປະເທດໄທຍຂອງເຮົານີ້ສົມຄວຮແລ້ວທີ່ຈະເປີ່ຍນແປລັງແພທຍໍ ພຍາບາລໃຫ້ດີ້ຂຶ້ນ ດີຍິ່ງ ຈົ່ນໄປ

ແພທຍໍຮັກໝາຜູ້ປ່ວຍນີ້ ໂຮງພຍາບາລໜຶ່ງ ນະມັນກີ່ມີນ້ອຍ ບາງທີ່ແພທຍໍເວຣໄມ່ອ່ອງໆ ກີ່ທຳໃຫ້ຮບບເສີຍໄປໜົດ ຜູ້ປ່ວຍ ຜູ້ຮັກໝາ ເຄົາກີ່ໄມ່ໄດ້ຮັບ ກາຮັກໝາ ໄປນອນປ່ວຍ ໄປນອນພຍາບາລອ່ອງໆທີ່ໃນໂຮງພຍາບາລເປັນຫລາຍໜ້ວໂມງ ເປັນວັນ ເປັນຫລາຍວັນ ເພຣະແພທຍໍປະຈຳໄມ່ອ່ອງໆ

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

ระบบ royality รอยไหว้ย่างนี้แหลก ก็ให้พากันคิดบ้าง สำหรับผู้อำนวยการ หรือสำหรับคณะกรรมการแพทย์เอง เพราะคนเด็กป่วยนั้น เค้าไม่มีเวลารอคุณหมอ ความแก่ก็คือความแก่ ความเจ็บก็คือความเจ็บ ความตายก็คือความตายนะ

แพทย์เอง พยาบาลเอง ต้องปรับตัวเข้าหาผู้ป่วย ไม่ใช่ให้ผู้ป่วย มาปรับตัวหาแพทย์ ต้องมานอนค้อยโดยที่ไม่มีแพทย์ ไม่มีพยาบาล นอนอยู่เหมือนกับโรงฆ่าสัตว์ นอนรอกอยู่วันๆ อย่างนี้เป็นสิ่งที่น่าเกลียด ที่สุดในโลกนะ

แพทย์คนไหนก็ให้มันได้แก่ปัญหาเฉพาะหน้านั่น อย่าไปprotoตั้งแต่ นายแพทย์คนโน้น 医師 ที่ญี่ปุ่นนี้ ถ้ามันถึงคราวจำเป็น ระบบระเบียบ มันยังไม่สอดคล้องกัน ยังไม่ปรับตัวเข้าหาผู้ป่วย ยังไม่ค่อยจะสมบูรณ์แบบ

อย่างผู้ป่วยหนัก ๆ มาโรงพยาบาลนี้นะ พวกรับบัตร ทำชื่อนามสกุล เอาไว้ที่หลังก็ได้ คนมันจะตายแล้ว ยังไประอทำบัตร ไปรอญาติพี่น้อง มันไปรอไม่ได้นะ แพทย์พยาบาล ต้องรีบทำ รีบด่วน เราย่าไปมองว่าคนนี้ มีรายได้พอค่าใช้จ่ายหรือเปล่า เค้าเป็นใคร

ระบบเงิน ระบบสถาบัน ระบบเส้น ระบบสาย สมควรที่จะหยุด สมควรที่จะพักไว้ เอาความดี เอาคุณธรรมของแพทย์ ของพยาบาลไว้ ดีกว่าเงิน ดีกว่าสถาบัน ดีกว่าพวงเส้น พวงสาย

ญาติผู้ป่วยเค้ามาตามแพทย์ ตามพยาบาล เรื่องนี้พวกรแพทย์ พวกรพยาบาล ก็ต้องระวังตัว อย่าไปแสดงกิริยามารยาทดีมันไม่เรียบร้อย ต้องพูดดีทุกครั้ง กิริยามารยาทดีทุกครั้ง สมกับเราเป็นแพทย์ เป็นพยาบาล

ใจดี ใจสบาย...

เป็นผู้ประเสริฐ ให้มันเป็นภาพที่ทุกคนมองแล้ว มีความสุขใจ สบายใจ พraphuthrเจ้าท่านต้องการให้เราเป็นแพทย์ เป็นพยาบาลอย่างนี้ อย่าได้พากันเป็นยักษ์ เป็นมาร มันไม่ใช่แพทย์ ไม่ใช่พยาบาล

ความดี ความถูกต้องนั่น ทุกท่านทุกคนต้องตั้งไว้ในใจของเรา ต้องสามารถไว้ในใจของเรา ให้พากันสามารถความดี ความถูกต้อง มอบกายถวายชีวิตต่อพระพุทธเจ้า ต่อพระธรรม ต่อพระอริยสงฆ์ ต่อพ่อแม่ ต่อบรรพบุรุษ ต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ต่อพ่อค้าประชาชน ว่าเราจะเป็นแพทย์ เป็นพยาบาล อย่างแท้จริง โดยความบริสุทธิ์ดิรกรรม ยิ่ง ๆ ขึ้นไปตลอดกาล

การบรรยายพระธรรมคำสั่งสอนแห่งองค์สมเด็จพระสัมมา-สัมพุทธเจ้า และโอวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เพื่อให้กำลังใจ แก่แพทย์ พยาบาล ที่ได้มารบรม กิจกรรมแก่เวลา

ด้วยอานุภาพแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยอานุภาพ แห่งคุณพระธรรม แห่งคุณพระอริยสงฆ์ และอานุภาพที่แพทย์ ที่พยาบาล ตั้งใจจะเป็นแพทย์ที่ดี เป็นพยาบาลที่ดี สิ่งดี ๆ ทั้งหลายทั้งปวง จงอำนวยอยุชัยให้แพทย์พยาบาลทุกคน จงพากันบรรลุถึงพระนิพพาน ด้วยกันทุกท่านทุกคนเทอญ...

โอวาทของหลวงพ่อภัณฑ์ สุขุมโน เมตตาให้ไว้แก่บันทึกแพทย์ใหม่ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา เช้าวันที่ ๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

หลวงพ่อคันธารสีกากไม

ແພຍົດພາບາດກີ່ຫຼັກ

ຄຸນໝ່າມ ພຍາບາລ ໄດ້ພາກັນມາປົງປັບຕິຮຽມ ສ້າງຄຸນຮຽມ
ຄຸນໝ່າມຄວາມດີ ຕາມຮອຍພຣະບາທສມເດືຈພຣະເຈົ້າອູ່ຫ້າ ອຸມືພລອດລຸລຍເດ໇
ມහາຣາຊ ຕາມຮອຍຂອງອົງຄໍສມເດືຈ ພຣະສັນມາສັນພຸທຣເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ປະສຸຕິມາ
ຕັຮສູ້ມາ ສ້າງແຕ່ຄຸນຮຽມ ຄຸນໝ່າມຄວາມດີ

ຄົນເຮົາທຸກຄົນໝົດທີ່ຈະເກີດປະເສົາຮູ້ນີ້ ຕ້ອງເປັນໝົດທີ່ປົງປັບຕິຮຽມ
ຕ້ອງເປັນໝົດທີ່ເສີຍສລະ ຕ້ອງເປັນໝົດທີ່ຮັບຜິດຂອບ ຜູ້ທີ່ມີປັ້ງຄູນນັ້ນ
ຢ່ອມເປັນຜູ້ທີ່ເສີຍສລະ ຮັບຜິດຂອບ ຈິຕໃຈໜັກແນ່ນ ມີຄວາມສຸຂາມກາ
ໃນການໄດ້ກະທຳຄວາມດີ ຄືວ່າໝົດນີ້ເກີດມາເພື່ອສ້າງຄວາມດີ ສ້າງຄຸນຮຽມ

ໝົດທີ່ເປັນຄຸນໝ່າມເປັນພຍາບາລນ່າ ເປັນໝົດທີ່ໄດ້ບຸນູດໄດ້ກຸສລາມກາ

ທຸກຄົນທີ່ເກີດມາສ່ວນໃໝ່ ແລ້ວ ເປົ້ອງເຊັ່ນຕໍ່ ຕ້ອງເຂົ້າໂຮງພຍາບາລ
ໄປຫາໝ່າມ ຄືວ່າເປັນກາຄບັງຄັບເລີຍ

ກາຄບັງຄັບຂອງເຮົາທຸກ ຖ້າ ດັນມີອະໄຮບ້າງ..? ກົ່າມີຄວາມແກ່ ມີຄວາມເຈິບ
ມີຄວາມຕາຍ ມີຄວາມພັດພຽກ ແລ້ວກີ່ຕ້ອງໄປໂຮງພຍາບາລ

ໝ່າມ ພຍາບາລ ຄື່ອໃຈຮັ່ງ..?

ໝ່າມພຍາບາລ ກົ່າມີຜູ້ທີ່ດູແລຮັກໜາຜູ້ປ່ວຍທັງກາຍແລະຈິຕໃຈ ໄນໄດ້ຮັກໜາ
ຕັ້ງແຕ່ຜູ້ປ່ວຍ ຕ້ອງຮັກໜາຄູາຕີຂອງຜູ້ປ່ວຍອີກດ້ວຍ

ຄຸນໝ່າມແລະພຍາບາລ ຄື່ອມີໂອກາສໄດ້ສ້າງບຸນູດ ສ້າງກຸສລ
ສ້າງຄຸນຮຽມ ເປັນອ່າງດີ ເປັນອ່າງນຳກາ

ใจดี ใจสบาย...

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระพุทธเจ้า ท่านให้เราทุกคนนั่ง
เจริญพระเมตตา พระกรุณा และปัญญา เจริญจิตใจที่บริสุทธิ์ เมื่อช่วยเหลือ
ไม่ได้ ก็ให้เจริญอุเบกษา คือ ทำใจไม่ให้เป็นทุกข์

ที่ไหนมีเมตตามาก ที่นั่นก็มีความสุข ที่ไหนมีความกรุณามาก
มีความสุขมาก ที่นั่นก็เป็นสุข ที่ไหนยินดี ที่ไหนต้อนรับ ที่ไหน
มีความอบอุ่น ที่นั่นก็เป็นสุข ที่ไหนพาราเจิตใจหนักแน่น ตั้งมั่นไม่หวั่นไหว
ที่นั่นก็เป็นสุขนั่น

โรงพยาบาลเป็นสิ่งที่สำคัญของท้องถิ่น และส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค
มีอุปกรณ์ในการช่วยเหลือ แต่สิ่งที่สำคัญคือ บุคลากร ได้แก่แพทย์
ได้แก่พยาบาล

ในหลวงของเราทุก ๆ คนนั่น ท่านให้เราทำงานให้มีความสุข
เพราการทำงาน คือการเสียสละ คือการละความเห็นแก่ตัว
วันไหนเรามิได้ทำงาน เราไม่ได้เสียสละ วันนั้นเราก็ไม่มีความสุข
ชีวิตของเราก็ไม่ได้ทำประโยชน์ส่วนตัว แล้วก็ประโยชน์ผู้อื่น ไม่ให้เราเน้น
เรื่องเงิน เรื่องสถานะ ให้เป็นผู้ที่มีเมตตาบริสุทธิ์

เราเป็นแพทย์ เป็นพยาบาล ถ้าเราไม่มีความเมตตา ไม่มีความกรุณา
โรงพยาบาลที่นั่นนั่น ก็เปรียบเสมือนโรงพยาบาลสัตว์ พวกลุนหมอ พวกลายบาล
ก็เปรียบเสมือนยักษ์ เปรียบเสมือนมาร มุ่งแต่เงิน มุ่งแต่ธุรกิจ ถือพรรค
ถือพวก ถือพี่ ถือน้อง ถือเส้น ถือสาย ไม่มีความเป็นกลาง ไม่มีความ
ยุติธรรม ไม่เป็นธรรม พุดดีพุดเพราจะเฉพาะคนรวย พุดดีพุดเพรา
กับผู้บังคับบัญชา อาชีพที่เราเป็นแพทย์ เป็นพยาบาล เลยเป็นอาชีพ
ที่เป็นบาป เป็นกรรม เป็นอุกฤษล เป็นการทำบาป ทำกรรม เป็นการทำมา
หากเลี้ยงชีพกับคนที่เค้าป่วย เค้าแก่ เค้าเจ็บ เค้าตาย

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

คนป่วย... กายเด็กไม่ดี ใจเด็กไม่ดี เด็กถึงพากันมาหาแพทย์ หาพยาบาล กลับได้รับการไม่เอาใจใส่ เพราะแพทย์ไม่ได้เข้าเวรตามเวลา มัวแต่ทำธุรกิจ มัวแต่เปิดคลินิกส่วนตัว เวลาเข้าทำงานก็สาย เวลาเลิกงาน ก็เร็ว มุ่งแต่ธุรกิจ มุ่งแต่ผลประโยชน์ พระพุทธเจ้าตรัสว่า ถ้านายแพทย์ คนไหนทำอย่างนี้แหล่ะ คือผู้ที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องนั่น เป็นผู้ที่เรียนมา ศึกษามา เพื่อประโยชน์ตอบแทน ที่ประกอบด้วยความโลก ความกรธ ความหลง

เวลาพูดกับคนไข้ในโรงพยาบาลก็ไม่ค่อยเพราะ ไม่ค่อยสุภาพนั่น เวลาพูดกับคนไข้ที่คลินิกนั่น พูดเพราะ พูดสุภาพ แสดงถึงท่านไม่ได้ เป็นหมอที่บริสุทธิ์ เป็นหมอที่ตอบແง ด้วยอวิชา คือ ความหลง

คนไข้นี่ เรื่องความแก่ ความเจ็บ ความตายนั้น เขาย่ออมรอหมอ ไม่ได้นะ บางทีก็ต้องมารอหมอหลายชั่วโมง บางทีก็หลายวัน ติดวันเสาร์ วันอาทิตย์

อยู่ในโรงพยาบาลนั่น พยาบาลเราทุก ๆ คน... พระบาทสมเด็จ- พระเจ้าอยู่หัวฯ หรือพระพุทธเจ้าของเรานั่น ให้เราพากันมีความสุข ในการทำงาน มีความสุขในการปฏิบัติธรรม

สีขาว คือความบริสุทธิ์ทางจิตทางใจ เป็นผู้ที่มีความเมตตาไม่มีที่สุด ไม่มีประมาณ

เราแต่งตัวเรียบร้อย สวายงาม เรายังแต่งใจของเราให้มีความสุข ในการทำงาน เราแต่งวัวๆ คำพูด สิ่งไหนดี ๆ เพราะ ๆ สุภาพนั่น พูดกับคนไข้ดี ๆ พูดกับญาติคนไข้ดี ๆ ทุกคนพูดอย่างนี้ ปฏิบัติอย่างนี้

ใจดี ใจสบายนะ...

เด็กเรียกว่าปฏิบัติธรรม เพราะคนไข้นั้น เมื่อกายไม่ดี ใจมันก็ไม่ดี มันเครียดนั่น เมื่อมาเจอกับพยาบาลที่ไม่มีความเมตตา พูดไม่เพราะ ไม่สุภาพ มันก็ยิ่งเพิ่มความทุกข์ไปใหญ่ อาชีพพยาบาลนั้น ถึงเป็นอาชีพ ที่ได้บุญ ได้กุศลมาก

เราต้องปรับใจของเราเข้าหาคนไข้ทุก ๆ คนนั่น

เราถือว่าเรากำลังทำบุญ ทำกุศล ถ้าไม่มีคนป่วยคนไข้ เราเก็บไม่ได้ สร้างบุญ สร้างกุศล สร้างคุณธรรมคุณงามความดี

คนไข้คือบุคคลคนอื่น ที่ไม่ใช่พ่อเรา ไม่ใช่แม่เรา ไม่ใช่คนที่เรารัก นับถือนั่น เราประพฤติปฏิบัติ เราดูแล เราเอาใจใส่ เราเสียสละ รามีเมตตามาก เรายิ่งได้บุญได้กุศลมากนั่น เพราะคนนี้แหละ เราไม่รู้หน้า รู้ตา ไม่ใช่พี่ใช่น้องเราเลย จิตใจเราเก็บย้อมมีธรรม มีคุณธรรม

ถ้าเราดูแลญาติของเราดี เพื่อจะให้หายอย่างนี้แหละ เด็กเรียกว่า รามีความยึดมั่นถือมั่นในการเป็นญาติแอบแฝง ถ้าเราดูแลคนที่ร้าย ๆ ตี เด็กเรียกว่ารามีความโลก คือเงิน คือสถาบัน เป็นสิ่งที่แอบแฝง ถ้าเราดูแล คนที่ไม่รู้จัก หรือคนยากจนด้อยย่างนี้แหละ เด็กเรียกว่าเป็นผู้ที่มีเมตตา บริสุทธิ์ เป็นผู้ที่มีปัญญา

พระพุทธเจ้าท่านถึงให้เราเจริญเมตตา เจริญความสงสารทุก ๆ นั่น ให้ใจของเราแน่นหนาด้วยบริสุทธิ์ อย่าให้มีอะไรแอบแฝง ถึงแม้ว่าจะมี ความจำเป็นในการทำงานเพื่อดำรงชีพ ก็ต้องให้มันเกิดบุญ เกิดกุศล เกิดปัญญา

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

ความรับผิดชอบในความดี ความถูกต้อง ในเวลานั้นนี่จะ
เด็กเรียกว่าเป็นผู้ที่มีศีล

ผู้ที่มีจิตใจหักແน่น สงบเย็น ควบคุมจิตใจตัวเองได้ในเวลาที่ตนเอง
เห็นอย่างยากลำบาก ควบคุมตัวเองได้ในการที่จะเล่นจะคุย เล่นอินเทอร์เน็ต
เฟซบุ๊กก็ควบคุมตัวเองได้ ให้มีความสุขกับการทำงาน การเสียสละนี่จะ
เด็กเรียกว่าคือผู้ที่กำลังเริ่มมีสมารถินี่จะ

สมารถ คือ สติสัมปชัญญะ มีความสุขอยู่กับการทำงาน มีความสุข
อยู่กับเนื้อกับตัว

คนเรานั้นนี่จะ ความสุขความดับทุกข์อยู่ที่ใจมีสติสัมปชัญญะ^๔
อยู่ในที่ใจสงบ

คนเรานั่งถ้ารวยมีสตางค์เบอะ ถ้าใจไม่สงบ มันก็เป็นทุกข์
คนเราถ้าร่างกายแข็งแรง ถ้าใจไม่สงบ มันก็เป็นทุกข์ ความสงบ ก็คือจิตใจ
เป็นหนึ่งอยู่กับเนื้อกับตัว

เวลาทำงาน เราพยายามมีความสุขอยู่กับการทำงาน...

เราลอง ๆ คิดดูคำนวนดูนี่จะ วันหนึ่งคืนหนึ่งจะมี ๒๔ ชั่วโมง
เวลาอนเราก็ไม่เกิน ๘ ชั่วโมง เวลาเราตื่นนี้เราต้องเป็นคนรับผิดชอบ
เสียสละ มีความสุขในการทำงาน มีความสุขกับการได้พูดดี ๆ พูดถูกต้อง^๕
พูดสุภาพเรียบร้อย คนเรานั่ง ถ้าเราไปพูดผิดพลาดอย่างนี้ มันก็ทุกข์ใจ

ใจดี ใจสบาย...

ความเสียสละเป็นการเจริญสติปัญญา

ปกติมนุษย์เราที่เกิดมา เพราะความหลง มันยึดมั่นถือมั่นในตัวในตน ในพ่อในแม่ ในครอบครัว ในบุตรธิดา ลูกหลาน วงศ์ตระกูลนั่น

พระพุทธเจ้าถึงสอนเราให้เราเป็นผู้ที่เสียสละ เอาสิ่งที่ดี ที่ถูกต้อง เป็นที่ตั้ง

คนนี้ คนนั้น จะตีจะชักกีซ่างเขา เราต้องเสียสละ มันจะเหนื่อย จะยากเท่าไหร่ เราต้องเสียสละ เราอย่าไปตามกิเลส อย่าไปตามอารมณ์ การที่ตามกิเลสตามอารมณ์ มันอยากพูด ก็พูด มันอยากคิด ก็คิด มันอยากรู้ ก็รู้ เราไม่ได้หยุดตัวเอง คือคนที่ไม่เสียสละ เค้าเรียกว่า เป็นคนเจ้าอารมณ์ ตามอารมณ์

การเสียสละนี้จะทำให้เราตัดกรรมตัดเรวได้เยอะแยะเลย ถ้าเราตามอารมณ์ ตามความคิด เจ้าอารมณ์ มันจะสร้างบาปสร้างกรรม สร้างสิ่งที่ไม่ดี สร้างหนี้สร้างสิน ทั้งกายทั้งใจ แยกเลยเรานี่...

พระพุทธเจ้าถึงให้เราพากันทำความดี ตั้งมั่นในความดี คือการไม่ทำบาปทั้งปวง ทั้งกาย ทั้งใจ ทั้งการกระทำ คำพูดนะ เพื่อที่จะได้ ถอนโถรลตัวเอง จะได้กระทำแต่สิ่งที่เป็นบุญเป็นกุศlnะ สมกับเรา เป็นแพทย์ เป็นพยาบาล เป็นผู้ตั้งอยู่ในบุญ ในกุศล

ในชีวิตประจำวันของเรานั่น เทวทูตมั่นมากอกข่าวทั้งวัน เดียวเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตาย

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

เราเออสิ่งนี้แหลมมาบำเพ็ญความดี สร้างบารมี สร้างคุณธรรม

เราจะเอาแต่สิ่งที่ชอบ ๆ นั้นไม่ได้ ถ้าใจของเราไม่ปัญหา
ใจของเราไม่สงบ ใจของเราไปโถหคนนั้นดี คนนี้ไม่ดี โถหดินฟ้าอากาศ
อย่างนี้เค้าเรียกว่าใจของเราనั้นมันมีปัญหา

เมื่อเราจะแก้ปัญหา เราต้องแก้ที่ใจของเรา เพราะใจของเรา
สั่งให้เราพูดอย่างนั้น สั่งให้มีอาการกิริยาอย่างนั้น สั่งให้เราทำบ้าปทำกรรม
เบอะเบะ ทุกอย่างต้องกลับมาแก้ที่ใจของเราจึงกว้างแผ่นในเรื่องความคิด
คำพูด และการกระทำ

พระพุทธเจ้าสอนเราไม่ให้พากันฟุงช่าน คิดแต่เรื่องเงินเรื่องสถาบัน
เรื่องต่าง ๆ โดยที่ไม่ได้มาแก้ที่เหตุ คือจิตคือใจ ที่มันสั่งให้มันพูดไม่ดี
สั่งให้เรา มีกิริยามารยาทไม่ดี การกระทำทุกอย่างไม่ดีนั่น 份มันตกจากฟ้า
ลงสู่ภูเขา จากภูเขาลงสู่พื้นราบ ลาดเอียงลงสู่มหาสมุทร จิตใจของเรา
ก็เหมือนกันนั่น มันลาดเอียงลงไปที่ต่ำ สิ่งไหนดี ๆ มันไม่อยากคิด
สิ่งไหนดี ๆ มันไม่อยากพูด สิ่งไหนดี ๆ มันไม่อยากทำนั่น

ทุก ๆ ท่านทุกคนนั่น ต้องสามารถความดี ตั้งสติให้ดี ๆ อย่าไปทำ
ตามความเคยชินนั่น รู้จักยับยั้งชั่งจิตชั่งใจ ยับยั้งคำพูดนั่น

วัน ๆ หนึ่งมันจะเอารังแต่พูดแต่คุย เอาแต่นินทากาเลเหมือนเห็นหน้า
อย่างนี้ไม่ได้

ทุกคนนั่มันอยากรู้เรื่องคนอื่น อยากรู้เรื่องคนอื่น ต้องหยุดตัวเอง
บรรกตนเอง

ใจดี ใจสบาย...

วันหนึ่ง ๆ ก็แสวงหาแต่พรรค แต่พวก เอาแต่ดีใส่ตัว เอาช้าให้คนอื่น

เรื่องของเข้า เราอย่าไปยุ่ง เราย้ายามแก่ใจของเรา แก้คำพูด
แก้การกระทำของเรา ที่คนเค้าไม่รักเรา ไม่ชอบเรา อิจฉาเรา น่าจะให้รู้เลยว่า
เรามีความบกพร่องในความดี เราอาจจะมีเมตตาต่อเค้าน้อย ให้สิ่งของ
ต่อเค้าน้อย ให้รอยยิ้ม ให้ความปรารถนาดี ต่อเค้าน้อย เค้าถึงมีปฏิชีวะ
มีอาการกิริยาที่ไม่รัก ไม่ชอบเรา เพราะคนส่วนใหญ่คบค้าสมาคมกับคนอื่น
ก็หวังความสงบ ความอบอุ่น ความร่มเย็นนั่น

แพทย์ต้องเป็นผู้ที่ใจดีอย่างนี้ พยาบาลต้องเป็นผู้ที่ใจดีอย่างนี้
ถึงจะสมควรว่า เป็นแพทย์ เป็นพยาบาล เราชัตนาเท่าไหร่ทางวัตถุ
สร้างโรงพยาบาลก็โรง กีแท่ง วัตถุนั้นก็ย่อมมีประโยชน์น้อย มีคุณน้อย
 เพราะว่าผู้ที่เป็นแพทย์ เป็นพยาบาลนั้นไม่มีคุณธรรม ไม่มีความเมตตา
กรุณา ไม่ตั้งอยู่ในอุเบกษา คือจิตใจหนักแน่นนั่น

คร ฯ มันก็ไม่อยากทำงาน คร ฯ ก็อยากนอนตื่นสาย
อยากรเป็นคนเล่นคนเที่ยวบ้าง ถ้าได้ทำมาก กว่าตัวเองเครียดนั่น
ไม่รู้จักของดีเลย เราได้ทำงานเยอะ เราก็ได้เสียสละเยอะ

เราอยู่ที่ทำงานเราก็เสียสละที่ที่ทำงาน เรากลับมาบ้านเราก็เสียสละ
ที่บ้าน ชีวิตของเราจะได้มีความสุข มีความดีบวกๆ เกิดมาก็จะได้
มีประโยชน์ทั้งตัวเองและผู้อื่น คนเราเกิดมาไม่มีประโยชน์อะไร
ถ้าไม่ได้เสียสละ ไม่ได้รับผิดชอบ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
ท่านให้เราทุกคนพากันคิดอย่างนี้นะ

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

ถ้าเราดูชีวิตของพระอรหันต์ ชีวิตของพระพุทธเจ้า ท่านเป็นชีวิตที่เสียสละ

เรารอย่าไปคิดว่า เราไม่ใช่พระอรหันต์ ไม่ใช่พระพุทธเจ้า เราทุกคนทำได้เหมือนกันหมด เพราะเราทุกคนมีชาติ ๔ ดิน น้ำ ไฟ ลม ที่มันทำไม่ได้ ก็เพราะมันอาอัตตาตัวตนเป็นที่ตั้ง เอกิกเลสเป็นที่ตั้งนั่น

พากคุณหมออพวพยาบาลต้องพัฒนาใจตัวเอง พัฒนาคำปฏูดของตัวเอง พัฒนาภาริยมารยาท ต้องพัฒนาให้เต็มที่นั่น อย่าให้สิ่งที่มันไม่ได้ออกมาจากใจของเรา ออกจากคำปฏูด การกระทำของเรา

เมื่อเราเป็นรุ่นพี่ รุ่นครูบาอาจารย์ไม่เรียบร้อยนั่น รุ่นลูก รุ่นหลานรุ่นเหลนเรา มันจะเป็นอย่างไร แผ่พันธุ์ของแพทย์ ของพยาบาล มันเลยแย่ไปหมดนั่น

ในหลวงท่านตรัสว่าดีมาก เราพากันมาถือศีลปฏิบัติธรรมแสดงว่าเรายังรู้จักรับผิดชอบ ชั่วดี เอกุณธรรมเป็นบาทฐาน เป็นที่ตั้ง

โรงพยาบาลของเราต้องสะอาด อย่าขี้เกียจล้างเครื่องมือ อย่าขี้เกียจเรื่องดูแลเสื้อผ้า และห้องทำงาน บางโรงพยาบาลนั้นนั่น ถังขยะตั้งหลายเตือนก็ยังไม่เอาไปทิ้ง โรงพยาบาล มันต้องสะอาดนั่น เพราะว่ามันเป็นศูนย์รวมเชื้อโรค มันไปรวมกันที่นั่น ต้องเก็บขยะ ต้องถูห้องทุกวัน สนามโรงพยาบาล หรือทุกอย่างต้องให้สะอาด

ใจดี ใจสบาย...

พอ. เป็นคนสำคัญนั่น บางที่ความอยากให้ญี่ อยากรวยนั่น แย่งกันเป็น พอ. แต่ไม่มีศักยภาพในการทำงาน ไม่มีศักยภาพในการบริหาร ไม่มีศักยภาพในการเป็นตัวอย่างในสิ่งที่ดี ๆ ที่บริหารบุคลากรแพทย์ พยาบาล พ่อบ้านแม่บ้านของโรงพยาบาล ปล่อยให้แพทย์ไม่ได้คุณภาพ พยาบาลไม่มีคุณภาพ ปล่อยให้โรงพยาบาลสกปรก พอ. นี้สำคัญ ต้องเสียสละมาก ๆ ถึงเรียกว่าเป็น พอ.

เราเป็นคนใหญ่คนโต เราต้องทำประโยชน์ให้ได้ดี ให้ได้มากที่สุด ให้สมกับเป็นผู้นำ เป็นผู้อำนวยความสุขกับทุก ๆ คนนั่น

พอ. ต้องมีศีล... ศีล คือความรับผิดชอบ

พอ. ต้องหนักแน่น ไม่ลำเอียง เอาระเบียบ เอาเวลา เอาความเป็นธรรม เรื่องเล็กต้องไม่มีเรื่อง เรื่องใหญ่ ต้องไม่มีเรื่อง พอ. ต้องเสียสละมาก ๆ ถึงเรียกว่าเป็น พอ.

ถ้าไม่อย่างนั้นนั่น มาอยู่โรงพยาบาลนี้ ก็ทำให้โรงพยาบาล เค้าเสียผลประโยชน์ ไม่ได้รับผลประโยชน์ เพราะเรามาถ่วงความเจริญ คือมาถ่วงความดี เรายาแต่ความชั่ว ๆ มาเข้าสู่โรงพยาบาล ถ้าเราเป็น คนรับผิดชอบ เสียสละ เราจะเป็นคนที่มีปัญญาภัยไว้ก่อน

พระราษฎร์นั่น ก็ย่อมมองไปว่าในโรงพยาบาลนี้นั่น ใครเป็นคนรับผิดชอบ ใครเป็นคนที่เสียสละ ใครเป็นคนมีคุณธรรม ใครเป็นคนเห็นแก่ตัว เค้ามองกันอย่างนี้นั่น เค้าไม่ได้มองกันว่า ในโรงพยาบาลนี้ใครหล่อ ใครสร้าง พระราษฎร์ความส่วนนี้ อยู่ที่ความรับผิดชอบ ความเสียสละ แล้วก็หนักแน่น

หลวงพ่อคันหา สุขกามิ

ในหลวงท่านถึงให้เรามองว่า ให้เป็นนักการเมือง อย่าให้พากันเป็นนักกินเมือง ให้เป็นข้าราชการ อย่าไปเป็นข้าราชกิน ให้เป็นแพทย์ เป็นพยาบาลอย่างแท้จริง

การบรรยายพระธรรมคำสั่งสอนแห่งองค์สมเด็จพระสัมมา-

สัมพุทธเจ้าในโอกาสนี้ ก็พอเห็นสมควรแก่เวลา

ด้วยอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย คือคุณพระพุทธเจ้า คุณของพระธรรม คุณของพระอิริยสงฆ์ ตลอดคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ขอให้ทุกท่านทุกคน จงได้พากันเข้าถึงคุณธรรม คุณงามความดี ตั้งมั่นด้วยคุณธรรม มนุษย์สมบัติ สรรค์สมบัติ จนเข้าถึงพระนิพพานสมบัติในที่สุดด้วยกันทุกท่านทุกคนเทอญ...

โකวัทของหลวงพ่อคันหา สุขกามิ เมตตามอบให้แก่คณาจารย์และพยาบาล

จากโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชชาตุพนม จังหวัดนครพนม

เข้าวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๘

ໂຄຣດູກາຣດີ່ຈອໂຮງພຍາບາລ

ແລະ ອຸປກຮັດກາຣແພທຍ໌ ແລ້ວ ກາກ

ເນື່ອງຈາກຫລວງພ່ອກັນຫາ ສຸຂາກາໂມ ໄດ້ນຳປະຈາບຸໃນປະເທດໄທຢ
ສ້າງໂຮງພຍາບາລແລະອຸປກຮັດກາຣແພທຍ໌ ແລ້ວ ກາກຂອງປະເທດໄທຢ
ເພື່ອປະຈາບຸຈະໄດ້ເຂົ້າສົ່ງໃນກາරຮັກຫາພຍາບາ ອິ່ງຈະວຽກເວັບແລະມີ
ປະສິທິວາພ ທັ້ງ ແລ້ວ ກາກ ເວັ້ນຕັ້ນຈາກ

๑. ອາຄາຣ ເນັດີມພຣະເກີຍຣຕີສມເດື່ອຈພຣະເທພຣັຕນຣາຊສຸດາ-
ສຍາມບຣມຣາຊຖຸມາຮີ ຜູນຍົບຕີເຫດຖຸແລະອຸກເນີນ ໂຮງພຍາບາລມຫາຮາຊ
ນົມຈາກສິນາ

๒. ໂຮງພຍາບາລຜູນຍົບຕີກາຣຕໍາຮວຈ ທ່ານ ຈັງຫວັດຍະລາ ທີ່ຈຶ່ງຕ້ອງໃໝ່ປ່ອຈັນຈຳນົມຈາກ
ຈັງຫວັດຍະລາ ແລະປະຈາບຸ

ດ້ວຍເຫດຖຸນີ້ທາງວັດປ່າທັນພຍ໌ທວິທະນາມຮາມຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມຮ່ວມມືອຈາກ
7-11 ແລະ ເຄີນ໌ເຕັກໂນໂລຢີ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ບໍລິຈາກໄດ້ມີໂກສເຂົ້າສົ່ງທຳບຸນູຕັ້ງແຕ່
ຕ ບາທຈື້ນໄປ ທີ່ຈະໄດ້ເຂົ້າສົ່ງປະຈາບຸ ເຂົ້າສົ່ງຮາກຫຼັງຍ່າງແທ້ຈົງ ເພຣະ
ຄ້າເຈົ້າຈະຮອດຕັ້ງແຕ່ຮູບາລສ້າງຍ່າງນີ້ມັນກີ່ລຳບາກ

หลวงพ่อคันธารสุขกาม

ตัวอย่างครั้งพุทธกาล ประชาชนเข้าก์ทำบุญแข่งกับเจ้าเมือง แข่งกับเจ้าของประเทศ เข้าบริจาคปัจจัยคนละนิดเดียว ก็ได้เยอะแล้ว ถ้าเรารอตั้งแต่คนรวย คงดี มหาเศรษฐี ถ้าเค้าใจดี เค้าก์บริจาค ถ้าเรารอรัฐบาลอนุมัติงบประมาณก็เป็นเหมือนที่ผ่านมา ประชาชนก็ยากลำบาก และที่สำคัญเป็นการฝึกให้ทุก ๆ คน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกรเด็ก ๆ นักเรียนนักศึกษาให้ได้รู้จักการเสียสละ

โดยบัตรนี้เรียกว่า "บัตรสะสมบุญ" เป็นบัตรที่ทาง 7-11 ร่วมกับทางวัดป่าทรัพย์ทวีธรรมารามจัดทำขึ้น เพื่อให้ทุกท่านสามารถร่วมบริจาคเงินในโครงการนี้ได้ที่ 7-11 และเคาน์เตอร์เซอร์วิสทุกสาขาทั่วประเทศ โดยสามารถนำเงินทอนจากการซื้อของที่ 7-11 และเคาน์เตอร์เซอร์วิส หรือนำเงินสดร่วมบริจาคตามความศรัทธา

ใจดี ใจสบาย...

ยกตัวอย่างเช่น เราไป 7-11 ซื้อของราคา ๑๙ บาท เราให้แบงค์ ๒๐ ไป จะเหลือเงินthon ๒ บาท เรายังสามารถบริจาคเงิน ๒ บาทนี้เข้าโครงการได้ โดยแจ้งความจำนงต่อพนักงานว่า เราต้องการบริจาคเงินทอนเข้าโครงการนี้ แล้วยืนบัตรสะสมบุญ ให้กับพนักงานเพื่อสแกนบาร์โค้ดแล้วเงินthon ๒ บาทก็จะเข้าสู่บัญชีโครงการโดยอัตโนมัติ

หากบริจาค ๕๐๐ บาทขึ้นไป สามารถขอรับใบอนุโมทนาได้โดยโทรศัพท์เบอร์โทรศัพท์ด้านล่างของสลิปที่ได้รับจากพนักงาน 7-11 บัตรสะสมบุญนี้มีอายุการใช้งาน ๓ ปี (๒๕๕๘-๒๕๖๑)

บัตรนี้เป็นบัตรประจำตัวเก็บไว้ใช้ ๑ คน ต่อ ๑ ใบ ส่วนใบที่เหลือสามารถนำไปเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมอ乍 ตั้งเจริญ)

นายแพทย์ทรงคุณวุฒิ (ด้านเวชกรรม สาขาวัสดุกรรม)
รักษากำลังในตำแหน่ง^๑
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชบุรี

การสร้างโรงพยาบาล

มีผลให้บุคคล มีอานิสัยสืบทอด

"ยิ่งให้บุคคล ให้บุคคลยิ่ง"

ยิ่งกว่าสร้างวัด สร้างโบสถ์ สร้างวิหาร สร้างเจดีย์

เพราะว่าการสร้างโรงพยาบาลนี้

เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อทุก ๆ คนที่เกิดมาเป็นมนุษย์

ເມຕຕາອກອອກົດວ່ອກົດຫາ ຊົບກາໂນ

ໃຫ້ລົມການບ້ອດຕະເພື່ອປົງປັບຕິໃຫ້ອັນປະຈຳອັນ

๑. ຂ້າພເຈົ້າຈະພຍາຍາມເປັນຄົນໃຈຕີ ໄຈສບາຍທຸກວັນຈນກວ່າຈະໜົດລົມຫາຍໃຈ
๒. ຂ້າພເຈົ້າຈະພຍາຍາມເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສຸຂິໃນການທຳກຳ
๓. ຂ້າພເຈົ້າຈະມີຄວາມຮັບຜິດຈອບໃນການທຳກຳ
໔. ຂ້າພເຈົ້າຈະພຍາຍາມເປັນຜູ້ທີ່ມີເມຕຕາຕ່ອງຜູ້ອື່ນມາກ ໆ
໕. ຂ້າພເຈົ້າຈະວາງແຜນໃນການໃຊ້ເງິນອ່າງລະເວີຍດຽບຄອບ
໖. ຂ້າພເຈົ້າຈະໄມ່ເລີ່ມຫຍວເຄື່ອນ ໄມ່ເລີ່ມໄຟ່ ກາຣັນນັນ ພັນນັບອລ ພັນນມວຍ
ພັນກີພາ ດື່ມເຫຼຳ ດື່ມເບີຢີ ເສພຍາມໍາ ຍາອີ ຍາໄອ້ຈີ ໄມ່ເປັນຄົນເຈົ້າຊີ້
໗. ຂ້າພເຈົ້າຈະເປັນຄົນມີຄວາມກັບຕຸ້ນຫຼຸດຕ່ອົງແມ່ ຕລອດຜູ້ມີພະຄຸນທີ່ໜ່າຍ
໘. ຂ້າພເຈົ້າຈະໄມ່ໂຕເຄີຍຝ່ອແມ່ ໜ້າຫຼາ ແລະເຈົ້ານາຍ ຕລອດຄົງໄມ່ດ່າລູກນ້ອງ
໙. ຂ້າພເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ຮັບຝຶກນ້ອງ ເພື່ອຮ່ວມງານ ແລະຄົນອື່ນ ໆ
໑໐. ຂ້າພເຈົ້າຈະໄມ່ດູກຄນອື່ນ ຂໍມ່ເໜັກຄນອື່ນ ທັ້ງກຽມຍາແລະລູກ ໆ
໑໑. ຂ້າພເຈົ້າຈະພຍາຍາມເປັນຄົນມີສຕິສັນປະໜູນພື້ນຖານ ໃພ່ຈະແກ້ໄຂກາຍ ວາຈາ ໃຈ
ໃຫ້ຕັ້ງມົ່ນໃນຄວາມດີ
໑໒. ຂ້າພເຈົ້າຈະພຍາຍາມຮັກຫາສືລ ៥ ຖຸກ ໆ ວັນຕລອດຊີວິຕ
໑໓. ຂ້າພເຈົ້າຈະພຍາຍາມຮັກຫາສືລ ៥ ໃນວັນພຣະ ໄມວ່າອູ້ວັດຫີອູ້ທີ່ບ້ານ
ວັນພຣະຕ້ອງຮັກຫາສືລ ៥ ຍກເວັນເວລາເຈັບໄຟ່ໄມ່ສບາຍເທົ່ານັ້ນ
໑໔. ຂ້າພເຈົ້າຈະພຍາຍາມໄມ່ໂກຮອຄນອື່ນ ຈະພຍາຍາມແກ້ໄຂຕົວເອງ
໑໕. ຂ້າພເຈົ້າຈະພຍາຍາມໄມ່ໂທໜຄນອື່ນ ຈະພຍາຍາມແກ້ໄຂທີ່ຕົວເອງ
໑໖. ຂ້າພເຈົ້າຈະພຍາຍາມໄມ່ປາກຕິດຮະເບີດ ດ່າລູກ ດ່າຫລານ ດ່າລູກນ້ອງ
ເຄີຍກຽມຍາ ເຄີຍສາມີເກິ່ງຍິ່ງກວ່າສວດມນົດແໜ້ອນທີ່ຜ່ານມາ
໑໗. ຂ້າພເຈົ້າຈະພຍາຍາມໄມ່ນິນທາຄນອື່ນໄມ່ວ່າກຣົນໄດ້ ໆ ທັ້ງສິ້ນ

หลวงพ่อ กัณฑ์ สรุกภาม

๑๔. ข้าพเจ้าจะพยายามให้พระสวัสดิ์ทุกวันเป็นข้อวัตรปฏิบัติประจำตัว
๑๕. ข้าพเจ้าจะพยายามหายใจเข้าสบายนายใจออกสบายนายใจมีความสุข
๒๐. ข้าพเจ้าจะพยายามนั่งสมาธิอย่างน้อยวันละ ๕ นาที ต้องทำทุก ๆ วัน
๒๑. ข้าพเจ้าจะพยายามมีความสุขในการยืน เดิน นั่ง นอน ทุก ๆ อิริยาบถ เพื่อฝึกใจ
๒๒. ข้าพเจ้าจะพยายามเป็นคนไม่คิดมาก ไม่คิดถึงอดีต ไม่คิดถึงอนาคต จะพยายามทำอะไรให้ดีที่สุดในปัจจุบัน
๒๓. ข้าพเจ้าจะพยายามมีความอดทนมาก ๆ เพื่อบรմบุรุษอินทรีย์ ให้มีบารมีแก่กล้า
๒๔. ข้าพเจ้าจะพยายามฝึกปล่อยวางเรื่องความชอบ ความไม่ชอบ เรื่องลูกเรื่องหลาน เรื่องความรู้ความจน เรื่องเจ็บไข้ไม่สบาย ต้องฝึกปล่อยฝึกวาง เพื่อที่จะได้ฝึกใจให้สบายนฝึกใจไม่ให้มีทุกข์
๒๕. ข้าพเจ้าจะพยายามมุ่งเน้นจิตใจเพื่อมรรคผลและพระนิพพาน เพราะทุกวันนี้ข้าพเจ้าเพียงอยู่รอวันตายเท่านั้น ก่อนที่ข้าพเจ้าจะตาย สิ่งที่ข้าพเจ้าควรจะได้รับคือพระนิพพาน ถ้าข้าพเจ้าวิ่งตามอารมณ์ ตามความคิด ตามความอยาก ความไม่อยาก ข้าพเจ้าคงจะตกนรกไปอย่างไม่มีที่จบไม่มีที่สิ้น ข้าพเจ้าจะพยายามมาแก้ไขที่ใจ ที่กาย ที่ว่าจากของตนเอง เพื่อเข้าถึงพระนิพพานให้ได้

เมตตาจากองค์พ่อแม่ครูบาอาจารย์ “หลวงพ่อ กัณฑ์ สรุกภาม”
ให้กับเพื่อบรู๊ฟตื่นชีวิตประจำวัน

วัดป่าทรัพย์ทวารามาราม ต.วังนม อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา